

Občinski list

Glasiló občine Renče - Vogrsko

PRILOGA iz občine

TU SMO DOMA
Okroglica 2013

Foto: Matjaz Bizjak

stran iz krajevnih skupnosti

8 Praznik KS Bukovica-Volčja Draga

stran iz krajevnih skupnosti

10 Mohorjevo 2013 v Renčah

stran iz krajevnih skupnosti

17 Krajevni praznik Vogrsko

OKROGLICA 1953 - 2013

Iz vročega poletja v "vročo" jesen

Kos mo že mislili, da vročega poletja ne bo nikoli konec, nas je deževni september spet postavil na »trdna« tla, razen v državni politiki, kjer se

vročična dogajanja kar nadaljujejo. Jesen pa je vendarle tu, šola se je začela in eno najpomembnejših opravil tega časa, trgateg, je tudi za nami. Kljub vsem tegobam, od deževne pomladi pa do vročega poletja, bo letina kar dobra. No, tudi uredništvo občinskega lista se je postavilo na noge in pred vami je nova številka. Kljub počitnicam dogodkov ni manjkalo, zlasti dogodki v septembru so napolnili kar nekaj strani. Osrednji dogodek je bil na Vogrskem, kjer je bilo odkrito spominsko obeležje v spomin na veličasten shod na Okroglici pred šestdesetimi leti. Obiskali smo šole na začetku šolskega leta, mladi so ponovno uspešno izpeljali Poletje v Bukowci, upokojenci iz vse občine so se letos srečali v Bukovici in še več dogajanj v društvih in klubih smo zabeležili.

Tudi "Ljubljana" ne miruje. Ker je sestavljanje državnega proračuna računsko operacija z več neznankami, bo to početje lahko usodno za vlado ali vsaj kakšno koalicijsko partnerico. Pa tudi "naš Karl" je v stalni pripravljenosti za skok »iz«. Silno zanimiv je predlog za ukinitve ali zmanjšanje števila občin, saj neposredno zadeva tudi našo skupnost. Odpor proti temu predlogu je presegel moč, čeprav tudi pričakovano, saj so ravno te občine, ki so sedaj na odstrelu, najbolj napredovale. Po drugi strani pa so marsikje poslovali neracionalno in se preveč zadolževali, zato bi kazalo reorganizacijo opraviti v tej smeri in kot sem zasledil eno mnenje, najprej pripraviti vsebinske spremembe, šele nato odšteti in sešteti, tako da bi lokalna samouprava obdržala svoj osnovni namen. Političnega mešetarjenja bo to jesen še kar nekaj, vse pa se vrti okrog denarja. Tudi Bruselj nas budno spremlja, čeprav trojke še ni, vse bolj poteka tako, kot da bi že bila. Naš vagonček pa še zmeraj caplja na začetju, le da ga vse bolj premetava sem in tja.

□ Boris Arčon

Županova beseda

Po poletni vročini in suši smo vendarle dočakali jesen in njene darove, saj je bila narava vendarle usmiljena in naklonjena. Poletje in začetek jeseni pa sta nam prinesla tudi obilico prireditev in dogodkov.

Mladi so ponovno uspešno izpeljali pestro in dobro obiskano Poletje v Bukowci. V dogovoru s krajanami smo našli ustrezne termine in dogodke, tako da vse skupaj ni bilo preveč moteče v nočnem času. V Bukovici se je v organizaciji domačega društva odvijalo tudi že peto, tradicionalno srečanje vseh treh društev upokojencev iz naše občine. Srečanje, prijetno druženje, je potekalo v spodnji etaži kulturnega doma, kjer bomo prihodnje leto te prostore obnovili in opremili, za kar smo v teh dneh dobili tudi gradbeno dovoljenje. Osrednja prireditev te jeseni je bila na Vogrskem in sicer v bližini kraja, kjer se je pred 60 leti odvijal veličasten shod več kot 300.000 ljudi iz vse države. Odkrili smo spominsko obeležje, pobudo za to dejanje je dala območna organizacija Zveze borcev, organizacija pa je bila v rokah naše občine in mislim, da smo jo izpeljali v splošno zadovoljstvo. Že lansko jesen, ko je bila dana pobuda za to prireditev, smo zavzeto pristopili k organizaciji. Letos spomladi smo predstavili osnutek obeležja in izpeljali javno obravnavo, na kateri ni bilo pripomb,

tako da smo projekt ovrednotili in umestili v letni proračun občine in ga v septembru uspešno realizirali. V sklopu tega projekta smo na tem prostoru, pod viaduktom, uredili parkirišče in prostor za tržnico, ki bo dokončno urejen spomladi prihodnje leto. S tem bomo domačim kmetijskim pridelovalcem omogočili, da bodo svoje pridelke lahko tržili na urejenem prostoru.

V septembru je praznovala tudi Krajevna skupnost Bukovica – Volčja draga v spomin na dogodke med drugo svetovno vojno, ko je bila vas požgana in ustreljenih je bilo šest talcev. Spominjanje na ta dogodek in vse ostale iz polpretekle zgodovine, ki smo jih obeležili v tem obdobju, dokazuje, da ljudi združuje in povezuje, vsaj v primorskem delu naše domovine.

Veliko pozornosti je vzbudila pobuda ministra Viranta o združevanju oz. ukinitvi občin z manj kot 5000 prebivalci. Sam ocenjujem, da

je pobuda premalo domišljena in pripravljena na hitrico, nekako v duhu varčevalnih ukrepov države. Tu je možno še več ukrepov v racionalizaciji občinskih uprav in združevanja funkcij med njimi ter prevzemanje določenih pooblastil iz upravnih enot v domeno občin. Poleg tega pa so občine še edine, ki izvajajo investicije in vlaganja v infrastrukturo in druge objekte, saj je ta dejavnost na državnem nivoju in v gospodarstvu povsem opešala. Strinjam se, da je potrebno lokalno samoupravo prestrukturirati, vendar je treba izhajati iz vsebinskih potreb. Nenazadnje so do teh spoznanj prišli že na prvih razpravah v delovnih telesih državnega zbora in v strankarskih odzvih.

Naj moje misli zaključim s čestitkami krajanom Bukovice - Volčje drage za svoj praznik, vsem Primorcem ob prazniku vrnitve Primorske matični domovini, športnikom, zlasti renškimi kotalkarjem, pa za osvojene medalje na nedavnem evropskem prvenstvu.

□ Župan Aleš Bucik

Župan vabi na 5. srečanje...

Dobro obiskana prireditev iz vseh treh krajevnih skupnosti

Je pisalo na vabilu, ki smo ga člani društev upokojencev naše občine prejeli v drugi polovici avgusta. In smo se vabilu odzvali. Preko 400 upokojencev se je v petek, 30. avgusta zbralo na že tradicionalnem srečanju. Kako se leto hitro obrne!

Tokrat že drugič smo bili za pripravo srečanja zadolženi člani DU Bukovica-Volčja Draga. Letošnje srečanje smo pripravili v kletnih prostorih Kulturnega doma v Bukovici. Malo nam je nagajala akustika prostora, malo vročina in tako se je del programa dogajal tudi na prostem. Pozdravila nas je predsednica DU Bukovica-Volčja Draga, **Renata Tischer**, župan **Aleš Bucik** nas je na

kratko spomnil na dogodke tega leta v naši občini in širši okolici in napovedal še nekaj prireditev v septembru, mesecu, ki je za nas Primorce poseben. Pozdravil nas je tudi predsednik Pokrajinske zveze društev upokojencev severne Primorske **Alojz Vitežnik**. Tudi letos nismo pozabili na različna tekmovanja, ki so se odvijala popoldan pred začetkom srečanja in nekatera že v dnevih pred tem. Tekmovali smo v balinanju, »škuljah«, briškuli in pikadu. Najboljšim sta župan in predsednica DU B-VD podelila medalje. Nasmejalo nas je še zabavno tekmovanje. Letos je bilo treba z usklajenimi gibi in natančnostjo podirati »keglje« - z vodo napolnjene plastenke. Tudi za to so bili najboljši nagrajeni. Celotno dogajanje sta spretno povezovala vedno nasmejana **Vladka Gal** in **Srečko Špacapan** z gostjo **Danico Bergoč**. Potem smo se podprli še z dobro večerjo iz gostišča Kogoj in se ob glasbi in plesu še kar nekaj časa zadržali v prijetnem druženju.

Tisti, ki smo sodelovali pri pripravi srečanja, smo si zadovoljni oddahnili: »... pa smo še to uspešno spravili pod streho!«

Zahvaljujemo se tudi ekipi civilne zaščite oz. prve pomoči, ki je na srečo večer preživel z nami v »brezdelju«. Upamo in želimo, da bo tako tudi ob vseh naslednjih dogodkih.

Albina Pisk
Foto: Bogo Rusjan

Za nagrado se je bilo treba kar potruditi

Gostja Danica Bergoč

Vladka Gal Janeš in Srečko Špacapan

Prva pomoč civilne zaščite je vedno prisotna ob takih prireditvah

Tudi upokojenci radi zaplešemo

Kvartet flavt ali godalni kvartet?

Na to vprašanje smo si poslušalci sedmega Glasbenega večera v Bukovici skušali odgovoriti ob poslušanju čudovitih zvokov kvarteta flavt Traverso ter energičnih izvedb Godalnega kvarteta NOVA, ki sta se nam predstavila v dvorani Zorana Mušiča v Bukovici.

In kaj smo dognali? Sodeč po neformalnih pogovorih po koncertu le to, da sta oba odlična! Glasba namreč (skoraj) vedno pre-rase razne ideološke, slogovne in umetniške primerjave in tudi tokrat je bilo tako. En-tuziasti glasbenega društva NOVA so nam po dvomesečnem poletnem premoru znova postregli z izjemno zanimivim in poslušal-cem prijaznim komornim koncertom, ki je bil glede na nastopajoče razdeljen na dva dela.

Kot prva so se nam predstavila štiri dekleta, ki že iz časov skupnega študija na ljubljanski Akademiji za glasbo koncertirajo in pou-stvarjajo kot kvartet flavt Traverso, s katerim so poleg množice koncertov osvojile tudi vrsto nagrad in priznanj po Sloveniji in v tu-jini, med drugim dvakratno zlato priznanje na mednarodnem tekmovanju Svirel, ki se vsako leto odvija v bližnjem Štanjelu, naza-dnje leta 2012. Kot nagrada za zlato je sledilo tudi vabilo GD NOVA glasbenicam v kon-certni cikel Glasbenih večerov v Bukovici. Dekleta so s svojo interpretativno zrelostjo in z razlagami pred vsako skladbo pri poslu-šalcih izzbavila izjemno zanimanje, mnogi so se popolnoma predali nežnim zvokom, ki so

prihajali iz štirih prečnih flavt, nekateri pa so sploh prvič videli in slišali kvartet flavt in bili nad oponašanjem vetra in vode v zadnji skladbi, slovenskega skladatelja Anžeta Rozmana, popolnoma navdušeni, tako da so od deklet izploskali še romantični dodatek. Za dušo, bi lahko rekli.

Po pihalnem delu so na sceno stopile mlade godalke, vodje sekcij NOVA filharmonije, ki svoje delo v orkestru in študij na AG in KGBL nadgrajujejo s skupnim muziciranjem v Godalnem kvartetu NOVA. Dekleta so nam pripravila nov program, ki na trenutke še ni bil popolnoma uigran, a se je med izvajanjem videla velika želja po odkri-vanju glasbenih poti, ki so jih tlakovali Hän-del, Dvorak, Glazunov in Schnittke. Zelo

zanimive so bile skladbe, ki jih je za kvar-tet napisala ali aranžirala violistka kvartet-a, **Barbara Grahor**, za piko na i pa je poskrbel mladi beat-boxer **Samo Vovk**, ki se je de-kletom pridružil kot presenečenje pri zadnji skladbi in težko pričakovanem dodatku. Le kdo bi si mislil, da lahko godala zvenijo tako moderno, celo pop? Poslušalci so bili nav-dušeni!

V oktobru se cikel Glasbenih večerov v Bu-kovici nadaljuje s prihodom vokalne sku-pine A-KAMELA, ki bo edina vokalna za-sedba v celotnem ciklu. Tokratni koncert bo izjemoma že v četrtek, 3. oktobra, vsekakor pa ga ne gre zamuditi, saj so fantje in dekleta »Perpetum jazzile v malem«. Mi že komaj čakamo, da jih slišimo!

▣ Janko Kopje

»Treba je slišati glasbo življenja« (Theodor Fontane)

Dvorana je za tako prireditev premajhna zato je bila na prostem

Ko se iz harmonike zlijejo prvi takti in iz pol stotnje grl zadoni pesem se v trenutku spomniš besedila, kot da si te pesmi in melodije prepeval še včeraj in ne pred desetletji. Najprej mrmraš sam zase potem skupaj s sosedom že potihoma pritegneš zboru.

Ko poslušáš in vidiš nastopajoče, kako sproščeno in z užitkom prepevajo, se ne moreš zadržati in še sam pogumno zapoješ. Pogledaš levo: soseda na levi poje, pogledaš desno: sosed zaenkrat samo mrmra. Pa saj to smo peli v šoli, na proslavah, pa pred 1. majem ob kresu, kdaj že – pred 40, 50, 60 leti. In še vedno znamo besedila. Potem pridejo na vrsto pesmi v drugih jezikih, neka-

tere razumeš, druge ne. Pojejo v italijanščini, nemščini, francoščini, pa špansko, rusko... Ne razumeš vsega besedila, samo nekaj besed prepoznaš in veš, da pojejo o trpljenju, krivcah, upanju, upor, svobodi, enakosti, tovarištvu, ljubezni, solzah, veselju, ponosu, ... Vse so nastale v težkih časih, polnih sovraštva, strahu, krivic. In so ostale. Še vedno so žive, pravzaprav vedno bolj. Ne gredo v pozabo, tudi če bi nekateri to želeli. Nam jih je tokrat v petek 20. septembra prinesel Partizanski pevski zbor Pinko Tomažič iz Trsta, ki ga vodi neponovljiva dirigentka Pia Cah.

Pia Cah je po poklicu socialna delavka, ki čez dan skrbi za oskrbovance doma za ostarele, zvečer pa vodi najbolj popularen zbor na obeh straneh meje. Pia pravi: »Slovenka sem se rodila in to sem. Naš zbor pa ni samo slovenski. Pri nas pojejo Slovenci in Italijani. Noben

drug zbor v Trstu ni takšen. Mi dokazujemo, da smo Italijani in Slovenci lahko skupaj v istem zboru in da se lahko naučimo pesmi enih in drugih. Italijani pojejo slovenske pesmi, Slovenci pojejo italijanske. Na vajah povem v slovenščini in potem v italijanščini.« (vir: intervju E.Hladnik Milharčič)

Dirigentki Piji Cah sta se zahvalila Stanko Komel, predsednik ZZB za vrednote NOB in Dušan Nemeč, predsednik Sveta KS Bukovica-Volčja Draga

Dvorana v Kulturnem domu v Bukovici je bila premajhna za vse, ki bi jih radi slišali, zato so oder postavili kar na prostem, na ploščadi. Preko šeststo obiskovalcev je navdušeno spremljalo prvi del koncerta in vsako pesem pospremlilo z gromkim aplavzom. Zakaj pravim »prvi del«? Zato ker smo s koncertom nadaljevali po okrepcilu, bolj sproščeno v parku ob mizah. In pesem se je tja do polnoči razlegala vsaj iz dvesto grl. Hvala vam »Pinkoti«!

Hvala Krajevni organizaciji zveze borcev Bukovica-Volčja Draga, ki jih je povabila ter KS Bukovica –Volčja Draga in vsem posameznikom, ki so pomagali in nam pripravili prelep večer.

Albina Pisk
Foto: Bogo Rusjan

Tržaški Partizanski Pevski Zbor

Člani zbora in udeleženci prireditve so skupaj s pesmijo nadaljevali druženje

Zaključek prireditve z obvezno himno VSTALA PRIMORSKA

Ob krajevnem prazniku Bukovica-Volčja Draga

Novembra 1920 sta Primorska in Istra s podpisom Rapalske pogodbe pripadli Kraljevini Italiji. Ko je oktobra 1922 v Italiji prevzela oblast fašistična stranka, se je začelo fašistično nasilje v naših krajih še stopnjevati. Kljub zavedanju, da jih čaka še večje raznarodovanje kot pod Avstrijo, pa primorski narod ni klonil. Ljudje so se začeli organizirati in delovati v raznih društvih in organizacijah. V naši vasi sta delovali dve prosvetni društvi »Pravica« in »Zora« ter ilegalna organizacija mladine. Namen teh društev in organizacij je bil gojiti slovensko besedo, osveščanje vaščanov in obujanje narodne zavesti.

Pri ljudeh je raslo spoznanje, da je fašizem nepomirljiv sovražnik vsem Slovincem in da se je potrebno proti njemu boriti z vsemi sredstvi. Vsled teh spoznanj je bila druga polovica dvajsetih in celotna trideseta leta obeležena z različnimi načini upora proti fašistični Italiji.

Z napadom Italije in Nemčije aprila 1941 na Jugoslavijo in posledičnim razpadom Jugoslavije so se predvsem organizirani posamezniki zavedali, da se začenja nov dokončni boj za zlom fašizma. Primorski narod je spoznal, da v odločilnem boju ne more stati ob strani.

Sestanek na Kremancah konec leta 1941 je bil za goriške Slovence zgodovinskega pomena, ker so se s tem opredelili za sodelovanje s slovensko OF in tako so se od-

cepili od italijanske komunistične stranke.

Tako je bil marca 1942 v Morelovi domačiji ustanovljen prvi odbor OF za Bukovico in junija 1942 v Žižmondovi domačiji prvi odbor OF za Volčjo Drago. Naloga teh odborov je bila prvenstveno pojasnjevanje pomena OF, zbiranje hrane in oblačil ter pridobivanje novih članov in orožja za partizane. Fašistična oblast je spoznala, da postajata Bukovica in Volčja Draga vse bolj pomembni oporišči OF. Zato so decembra 1942 v Volčji Dragi postavili postojanko fašistične milice, s ciljem nadzora komunikacij in odkrivanja ljudi, ki sodelujejo z OF.

Politično delo med mladimi vaščani je kmalu obrodilo sadove. Iz naše vasi je septembra 1942 odšlo v partizane prvih pet borcev. Fašistična oblast je hitro ukrepala, saj je takoj pozaprila najbolj aktivne člane OF in mladinske organizacije. Toda to ni ustavilo odhodov v partizane, saj se je partizanom februarja 1943 pridružilo še dvanajst vaških mladincev, kmalu za tem pa še pet vaških mladincev.

Zahodni zavezniki so se julija 1943 izkrcali na Siciliji in nevzdržno napredovali. Bližal se je zlom Italije. Ko je junija 1943 padla fašistična diktatura, so ljudje vedeli, da je blizu tudi kapitulacija Italije. Vedeli so, da bo moralo ljudstvo vzeti oblast v svoje roke. To se je 8. septembra 1943 tudi zgodilo. Kljub veselju ob padcu fašizma se je ljudstvo zavedalo, da se mora pripraviti na boj proti še hujšemu sovražniku – nemškemu nacizmu.

Nemška vojska je takoj po kapitulaciji Italije začela zasedati Gorico. Nasproti tej vojski je na Primorskem stal Primorski odred z dvema bataljonoma, s skupno 250 borci.

Čeprav je težko verjeti, je bil ob kapitulaciji Italije osnovni dejavnik narodnoosvobo-

dilnega boja le primorsko ljudstvo. Močno protifašistično razpoloženje ga je dvignilo v splošno oboroženo vstajo, katera se je najbolj razmahnila na Goriškem. Tu je bilo namreč vojaško in politično vodstvo narodnoosvobodilnega gibanja, ki je že dan po kapitulaciji Italije pozvalo ljudi k splošni vstaji.

Iz množice prostovoljcev so se začele ustanovljati nove enote. Na Vogrskem je bila 12. septembra ustanovljena Goriška brigada. Ustanovljale so se vaše straže in manjše partizanske enote. Te partizanske enote so po prvih bojih z Nemci vzpostavile pravo bojno črto, tako imenovano »goriško fronto«, ki je skušala premočnega sovražnika zadržati vsaj toliko časa, da bi iz Vipavske doline odpeljali v gozdove zaplenjeno italijansko orožje, strelivo in drugi material. Ta obrambna linija je segala od Prevala pod Skalnico, preko Kromberka, Sv. Marka, Sv. Ota, Biljenskih gričev do Mirna, Rubij in izliva Vipave v Sočo.

Prvi bataljon Južnoprimorskega odreda je zasedel položaje med Sv. Markom, Sv. Otom in Vrtojbo z nalogo preprečiti vdor nemških sil preko Volčje Drage proti Vogrskem in Prvačini. V ta namen je bila onespособljena železniška proga Gorica-Prvačina, ter na cesti v Volčji Dragi postavljena barikada ter minirana cesta. 15. septembra je nemška vojska napadala v smeri Šempeter proti Volčji Dragi in Bukovici. Kljub hudim bojem ob pomoči oklepnega vlaka se je morala nemška vojska umakniti. Partizanske enote so onespobile oklepni vlak in zaplenile večje količine orožja.

19. septembra je spet prišlo do hudih bojov. Začelo se je s topovskim obstreljevanjem položajev 1. bataljona Južnoprimorskega odreda. Zatem pa je v smeri Šempeter -Prvačina in Sv. Ot-Bukovica nastopila nemška pehota. Po večurnem boju, v katerem sta obe strani utrpeli velike izgube, je sovražnik prebil položaje 1. bataljona. Po preboju je prodiral naprej proti Volčji Dragi in Bukovici ter zasedel železniško postajo na Volčji Dragi.

Z vsem besom se je nemški okupator znesel nad civilnim prebivalstvom. S streljanjem iz tankov so požgali 33 domačij v Volčji Dragi in 5 domačij v Bukovici. Ker jim tudi to ni bilo dovolj, so na Svečeričevem hribu pobili še šest talcev (sedmemu je uspelo pobegniti), na Volčji Dragi dva talca in v Bukovici enega talca. Skupaj je bilo kot talcev ustreljenih devet vaščanov.

V trajen spomin na požig vasi in streljanje vaščanov praznujemo v Krajevni

70 let od zgodovinskih dogodkov

skupnosti Bukovica-Volčja Draga vsako leto 19. septembra svoj krajevni praznik.

Čprav na hitro zbrani in vojaško le malo izurjeni, so borci Goriške brigade 12 dni nudili odpor nemški vojski in ji zadali težke izgube. Z dovajanjem novih svežih sil je Nemcem uspelo, da so 25. septembra potisnili partizane iz spodnje Vipavske doline v okrilje Trnovskega gozda.

Nemci sicer v Bukovici in Volčji Dragi niso postavili svoje postojanke, so pa vas redno kontrolirali z vojaškimi patrolami. Med svojimi obiski so zapirali ljudi, jih pošiljali v nemška koncentracijska taborišča ter ropali njihove domove.

S padcem Italije je nad našim ljudstvom zagospodaril nov, še hujši okupator. Posledica tega je bil še bolj krvav boj za končno dosego svobode.

Vasi Bukovica in Volčja Draga sta dali svoj človeški doprinos k osvoboditvi Primorske in cele Slovenije. V partizanski vrstah se je borilo 135 vaščanov, od tega je v bojih padlo 41 vaščanov. Kot talce so Nemci ustrelili 18 vaščanov. Kot žrtev fašističnega terorja je v zaporih in taboriščih umrlo 17 vaščanov. Zaključil bi z mislijo: »Preteklost je dejstvo, katerega se ne da spremeniti. Sestavni del te preteklosti je narodnoosvobodilni boj primorskega naroda, katerega ni mogoče zanikati še manj pa pozabiti. Zato hvala vsem tistim, ki ste nam omogočili, da danes živimo v svoji svobodni državi in da bomo danes lahko poslušali prelepo partizansko pesem.«

▣ Stanko Komel

Letos mineva 70 let od zgodovinskih dogodkov v krajevni skupnosti Bukovica – Volčja draga. Požig vasi Volčja draga in dela Bukovice, ustrelitev šestih nedolžnih talcev, kapitulacija Italije in delovanje Okrožnega odbora OF (Osvobodilne fronte) 8. septembra leta 1943 v Bukovici.

8. septembra 1943 je Italija kapitulirala in tudi naše ozemlje je dokončno ušlo iz njenih rok. Osvajalska Italija se je razsula, vse je bilo razpuščeno, zaporniki, interniranci in mobiliziranci so se vračali v svoje domove. Italijanska vojska je zapustila naše ozemlje in odlagala orožje partizanskim enotam in vaškim stražam OF.

Sama kraja Bukovica in Volčja Draga sta bila dobro organizirana za osvobodilno fronto, saj so bili leta 1942 že ustanovljeni prvi odbori OF, prav tako je v tem letu odšla v partizane prva skupina. Kljub močnim sovražnim vojaškim in policijskim italijanskim postojankam se je politično vodstvo Odbora OF na pobudo organizatorjev Janka Beltrama, Andreja Kumarja (strica Marka) in Adrijana poleti 1943 ustalilo na Mlečnikovem posestvu v Bukovici ob glavni cesti Volčja Draga – Bilje v neposrednem predmestju Gorice, da je lahko operiralo na celem območju Goriške. 8. septembra leta 1943 je v Mlečnikovo hišo in k Okrožnemu odboru OF zvečer po radiu priromala novica, da je Italija kapitulirala. Tam so bili prisotni člani tega odbora: dr. Joža Vilfan, Janko Beltram, Ahac Pirjevec Dušan (komisar operative cone) in drugi. Ob tej novici so se takoj pojavili v javnosti brez pomislekov in obotavljanja. Množica krajanov je celo noč rajala in vzklíkala osvobodilni fronti in zmagoviti partizanski vojski.

Odločitev tega vodstvenega odbora OF je bila, da se takoj poveže z italijanskim generalom vojske v Gorici in se z njim dogovori za srečanje. Kurirka Pavla (Vera) je že takoj v tej noči pisno sporočila izročila samemu generalu italijanske vojske. Odbor je bil v skrbeh, da se kurirka ne vrne več. Srečno se je vrnila in takoj povedala, da je general ob srečanju z občudovanjem vzklíknil: »Gospodična, kakšno srce imate!« Italijanska vojska je namreč nekaj dni pred 8. septembrom morila partizane in preganjala naše ljudi v zapore.

Za pogajalca sta bila izbrana pogumna dr. Joža Vilfan in Ahac Pirjevec Dušan. Takoj zjutraj 9. septembra sta s kolesi odpotovala

iz Bukovice v Gorico, da bi italijanski vojski ponudila skupen nastop proti prihajajočim Nemcem. Italijanska vojska je oklevala in sestanek je bil neuspešen. Razšli so se razdvojeni.

Vodstvo tega odbora se zaradi varnostnih razlogov ni več vrnilo v Bukovico. Odšli so naravnost na Vogrsko, kamor je iz Podrage prispel celotni pokrajinski odbor OF. Tekom tega dne so tu skupaj odločali o nadaljnjem nastopu tedanje OF za boj proti prihajajočemu nemškemu sovražniku. Med člani tega odbora, ki so prevzeli organizacijo vstaje primorskega ljudstva, sta bila tudi Janko Beltram z Vogrskega in Boro Preglej iz Renč.

Prišlo je do splošne mobilizacije in ustanovitve GF (Goriške fronte). Spopadi z Nemci so se začeli takoj. Ti so hoteli obvladati GF, a niso uspeli zaradi premoči OF. Tako je GF zadržala Nemce več kot deset dni. Obstali so brez napredovanja. V teh borbah na Vidovem hribu je izgubilo življenje dvanajst borcev, med katerimi je bil tudi komandant bataljona Alojz Cotič Boris iz Dornberka. Naknadno so Nemci za prodor na Vrtojbenske griče in Vidov hrib dobili mehanizirano enoto s tanki, tako da so GF zlomili in naše enote so se umaknile.

16. septembra je oklopno nemško vozilo obšlo GF preko Vrtojbe in Bilj in prišlo naravnost v Bukovico do gostilne Mlečnik, kjer se je prej zadrževal sedež OF. To vozilo je napadlo več strojnic borcev GF. Kljub temu je Nemcem uspelo požgati in uničiti prvo domačijo v GF (domačijo Mlečnik). Na žalost je bil v tej akciji hudo ranjen borec Ivan Keber iz Volčje Drage.

Ob preboju GF so Nemci 19. septembra iz maščevanja zaradi njihovih žrtev v bojih na GF v Volčji Dragi ustrelili šest nedolžnih talcev: Antona Abramiča, Antona Brankoviča, Jožefa Brankoviča, Petra Mozetiča, Jožefa Piaggia in Antona Zgonika. Na ta dan so požgali Volčjo Drago in delno tudi Bukovico.

Ta dan, 19. september, je KS Bukovica – Volčja Draga določila za krajevni praznik, ki simbolizira našo osvobodilno borbo in najtežje dni GF ter spominja na veliko število padlih žrtev (76) in žrtev fašističnega terorja od leta 1941 do 1945. Obenem se spominjamo Okrožnega odbora OF, ki je v letu 1943 ilegalno deloval na domačiji Mlečnik v Bukovici.

▣ **Kristina Mihelj**, po pripovedovanju dedka **Angela Mlečnika** častnega člana Zdrženja borcev za vrednote NOB Bukovica-Volčja Draga

Praznik KS Bukovica-Volčja Draga

70 let je minilo od tistega krutega dne, ko so Nemci ob prodoru Goriške fronte 19. septembra 1943 požigali hiše v Bukovici in še več na Volčji Dragi ter ustrelili talce na Svečeričevem hribu. Zato smo se odločili, da bo tokratno dvodnevno praznovanje malo bolj zazrto v preteklost kot običajno.

V petek, 20. septembra smo priredili koncert s Partizanskim pevskim zborom Pinko Tomažič iz Trsta. Pred začetkom koncerta je dogodka tistega časa na kratko orisal predsednik krajevnega odbora zveze borcev Bukovica-Volčja Draga **Stanko Komel**. Spoštljive besede zahvale je namenil devetim prav posebnim gostom - še živečim krajanom, udeležencem NOB.

V soboto zjutraj smo se kot ponavadi odpravili na tradicionalni pohod mimo spominskih obeležij v naši KS in nato na sv.Ot. Tako pri spomeniku NOB v Bukovici kot pri obeležjih na Svečeričevem hribu na Volčji Dragi smo položili vence in se s kratko slovesnostjo v pesmi in besedi poklonili žrtvam fašističnega terorja. Nadaljevali smo pohod do spominskega obeležja na sv.Otu, kamor so iz več strani prihajali pohodniki. Vse je naj-

Joško Gregorič, prejemnik priznanja KS Bukovica-Volčja Draga

prej nagovoril župan Občine Šempeter-Vrtojba, **Milan Turk**, slavnostni govornik pa je bil **Vladimir Krpan**, predsednik medobčinskega odbora ZB. Zapela sta tudi moški pevski zbor iz Šempetra pod vodstvom **Mirana Rustje** in mešani PZ Klasje Bukovica-Volčja Draga z zborovodkinjo **Patricijo Nemec**, iz vseh grl je zadonela še skupna nepogrešljiva Vstajenje Primorske.

Po kratkem počitku in okrepčilu smo se odpravili spet v dolino, saj so se pri Kulturnem domu v Bukovici že zgodaj popoldan pričela športna dogajanja in otroški živžav. Tekmovali smo v škuljah, balinanju in malem nogometu, najmlajši pa so s pomočjo animatorjev **Nastje Slokar**, **Dimitrija Kebra** in **Maje Milatovič** peli, plesali, risali in barvali, izdelovali zapestnice. Skratka imeli so se »fajn«, še posebej ko sta pred Kulturni dom prišli konjski vpregi - kočiji in jih odpeljali na »panoramsko vožnjo«. Letos so vrli konjeniki poskrbeli še za presenečenje, saj so s tremi osedlanimi konji ponudili

Lina in Miha Lazič

že prvo spoznavanje ježe. Tudi nad tem so bili otroci navdušeni. Vsemu temu dogajanju se je na ploščadi pridružila še akcija »Vseslovenska zelemenjava«, ki je preseglala naša pričakovanja.

Proti 18. uri se je dogajanje ob Kulturnem domu že umirjalo in zvon je vabil krajanje v cerkev sv. Lovrenca, kjer je naš župnik **Vojc Žakelj** daroval mašo za naši vasi.

Ob 19. uri pa smo se že zbrali v dvorani, da še s kratko slovesno prireditvijo zaokrožimo naš praznik. Začeli smo z domačim pevskim zborom Klasje z zborovodkinjo **Patricijo Nemec**, zaključili pa s sosednjim pevskim zborom z Vogrinskami in zborovodkinjo **Barbaro Šinigoj**. Vmes je predsednik sveta KS **Dušan Nemec** na kratko povzel dogajanje in delo v naši KS čez leto in napovedal, s čim se bomo ubadali še do konca leta in v prihodnje.

Povezovalka programa **Katarina Tischer Gregorič** je z njej lastnimi izbranimi besedami predstavila letošnje slavljence okroglih obletnic in nagrajenca KS. Ta je letos **Joško Gregorič** iz Volčje Drage, rojen prav tu leta 1931 in vse svoje odraslo življenje predan svojemu kraju in skupnosti. Obiskoval je lesno industrijsko šolo in bil od leta 1952 pa do upokojitve 1988 zaposlen v podjetju Mizar na Volčji Dragi. Rojen na Volčji Dragi in celo delovno dobo zaposlen na Volčji Dragi, skoraj bi lahko rekli, da mu ni bilo treba niti pogledati čez planke. Vendar je človek širokega obzorja, izobražen, razgledan, delaven. Po upokojitvi je leta 1989 prevzel naloge tajnika KS, ki jih je zavzeto in vestno opravljal deset let, ko je preložil težo obveznosti na mlajše sokrajane. Še vedno ga zanimajo problemi in dogajanje v KS in občini. Z ženo Neli se rada udeležujeta vseh dogodkov v naši KS, še vedno rada zaplešeta in rada potujeta.

ŽePZ Vogrinke, Vogrsko

Domači MePZ Klasje

Osemdesetletniki, prejemniki čestitk KS Bukovica-Volčja Draga

Učenci Osnovne šole Renče in Bukovica

Okrogle obletnice pa so oz. bodo letos slavili:

- **80 let:** Ivan Arčon, Rafael Černic, Alojz Furlan, Davorin Keber, Elda Kogoj in Kazimir Vrtovec iz Bukovice, iz Volčje Drage pa Marija Beltram, Vilma Gatnik, Salvator Keber, Rudolf Mikluž, Jožef Mozetič, Marija Ropoša in Ivana Rusjan.
- **90 let:** Marija Abramič in Ivanka Ožbot – obe iz Volčje Drage.
- V Bukovici imamo letos posebno slavljenko, **100-letnico. Marija Černovic**, ki je oskrbovanka Doma starejših občanov v Podsobotinu, je ravno na praznik sv. Lovrenca, 13. avgusta praznovala 100 let.

Nagrajencu in slavljenecem, vsem še enkrat priščne čestitke z željo po trdnem zdravju. Praznik brez nastopa otrok ni pravi praznik.

Šolske nadobudneže je na oder pospremila učiteljica glasbe **Nataša Domazet**. S prisrčnim nastopom so nam popestrili večer.

Po tem, malo bolj uradnem delu smo se preselili na ploščad, kjer je za prijetno razpoloženje z glasbo poskrbela glasbena skupina Primavera, za hrano in pijačo pa skupina delavnih fantov in deklet iz Društva Mladi Renče-Vogrsko. Glasbene premore smo izkoristili za razglasitev rezultatov na popoldanskih športnih tekmovanjih. Medalje je podelil predsednik KS Dušan Nemeč.

Ogledali smo si tudi kratek skeč z gostjama iz Vrtojbe, ko sta nam ga brez besed in samo z mimiko pokazali, kaj se lahko zgodi, ko »Mestna gospa in kmetica skupaj čakata na avtobusni postaji«.

Med plesom in petjem sta nekaj pesmi skupaj zapela oba pevski zbora in čas je kar hitro mineval v prijetnem vzdušju. Ura je kazala že čez polnoč, ko so se še zadnji vneti plesalci odpravili domov.

Lepo je bilo. Ob letu bomo ponovili in se domislili še kaj novega.

Nazadnje bi rad omenil še to; dvodnevno dogajanje ob krajevnem prazniku je bilo za organizatorje velik zalogaj. Potrebovali smo kar veliko pridnih rok za pomoč in ob tem, dragi sovaščani, ste nas prijetno presenetili, kogar smo vprašali, vsi ste pomagali. Hvala vsem. Hvala.

▣ Srečko Špacapan v imenu prireditvenega odbora
Foto: Bogo Rusjan

Živ-žav Bukovica

Mohorjevo 2013 v Renčah

Prizadevno Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče je v sodelovanju s krajevno skupnostjo Renče in Občino Renče-Vogrsko tudi letos uspešno izpeljalo tradicionalno kulturno, etnološko in kulinarčno prireditev Mohorjevo v Renčah, ki nadaljuje tradicijo mohorjevih sejmov še iz časov izpred prve svetovne vojne, ki so se odvijali na dan sv. Mohorja in Fortunata, zavetnikov renške cerkve.

Letošnja prireditev je bila razpotegnjena na tri dni. V četrtek so domače slikarke pripravile razstavo svojih del na temo burbonk. Naslednji dan je bil namenjen druženju

nogometnih veteranov Renč in Staranzana. Tekmo so sicer dobili gostje s 4:1, družabno srečanje pa je potekalo v bolj izenačeni "igri". Osrednji del prireditve je potekal v soboto popoldne na prireditvenem prostoru med starim renškim mostom in mlinom. Tam so predstavniki renških zaselkov-ulic postavili stojnice in se predstavili s kulinarčnimi dobrotami. Letos so bile na vrsti domače jedi, nekatere že pozabljene, predvsem pa nepravilno zapostavljene. Spremljevalna rdeča nit vseh jedi pa je bila polenta. Poleg jedi so bila predstavljena tudi nekatera domača opravila in ročne spretnosti kot izdelava predpražnikov, metel, masla; priprava orodja za košnjo in podobno. Gostje iz Staranzana in Ronk so pripravili razstavo svojih slikarjev in izdelke kmečkih motivov, ročno izdelanih. Tudi nekatera domača društva so predstavila svojo dejavnost: Organizacija RK je v dobro-

delne namene prodajala domače pecivo in prikazala razne oblike nudenja prve pomoči, ki so jo izvajali predstavniki Civilne zaščite, Društvo mladi je ponujalo sadne pijače, konjeniki so navduševali z vožnjami s kočijo in ježo konj, ŠD Partizan je prikazalo nekaj svojega programa na telovadnih orodjih, nastopili pa so tudi najmlajši nogometaši. Že pred dogajanjem na stojnicah so svoje "spre-

tnosti" pokazali igralci briškole. Med 16 pari nastopajočih sta bila najbolj uspešna **Jože Žigon** in **Rudi Durn** iz Renč.

Društvo za kulturo je s svoj delovni program vključilo tudi zbiranje narečnih izrazov in

ga predstavilo udeležencem prireditve. Tako zbrane izraze bodo uredili in jih v obliki brošure kasneje tudi predstavili krajanom.

Vedro razpoloženje s prireditvenega prostora se je v večernih urah preneslo pod šotor v

športnem parku, kjer je za vzdušje in ubrane takte poskrbel ansambel Primavera, domači nogometaši pa so skrbeli za pokončno držo z jedačo in pijačo.

▣ Boris Arčon
Foto: Bogo Rusjan

Renški poletni živžav gre v šolo

V Hiši pravih srečanj v Renčah, kjer že peto leto tečejo programi medgeneracijskega sodelovanja, so tudi letošnje poletje prostovoljci - upokojeanci, študentje in starši ter v Hiši zaposlena javna delavka - izvajali počitniški program za šolske (in druge) otroke imenovan ŽIV ŽAV.

Poleg cele vrste zabavnih, poučnih in gibalnih dejavnosti so otrokom v Hiši pripravljali tudi malice; dokler je obratovala šolska kuhinja, so lahko tam tudi kosili. Za simbolični prispevek - dva evra na dan so bili lahko starši tako vsaj dopoldne brez skrbi, otroci pa so zelo radi prihajali v Hišo. Nekaj manj kot trideset jih je iz Renč in okolice prihajalo

v varstvo in na ustvarjalna druženja. Sestava se je zaradi družinskih »obveznih počitnic na morju ali pri conah« iz dneva v dan spreminjala in prav zato so se sklepala vedno nova poznanstva in prijateljstva.

Otroci so sodelovali pri vseh vsakodnevnih dejavnostih, ki so jih sproti načrtovali z mentorji v skladu s svojimi željami in interesi. Oblikovali so unikatne izdelke iz papirja, glinamola, semen, vrvic, sivke...; preizkusili so se v šivanju gumbov, se čudili in vadili v pravih fizikalnih eksperimentih; pripravljali so malice in pogrinjke; se razgibali in nasmeljali v igrah pod platano in na bazenu; si v domišljjski igri podelili vloge in pričarali cvetličarno, pošto, banko, turistično agencijo, kuhinjo, gostilno. Višek iznajdljivosti in igrivosti so pokazali pri »študiju« maloodr-

skih uprizoritev kar treh priredb Rdeče kape, Kozličkov (vsak dan jih je bilo različno število, le redko pa samo sedem) in volka ter Muce Copatarice. Z eno od teh bodo sodelovali tudi na oktobrskem Festivalu za tretje življenjsko obdobje v Ljubljani. Ustvarjalnosti je bilo na tone, iznajdljivosti otrok in njihovih odraslih spremljevalcev v Hiši pravih srečanj, ki je sicer večino leta namenjena odraslim generacijam, pa tudi.

»Hiša gre zdaj za nas počivat« so zapisali ob zaključku na hišni koledar otroci. Zdaj jih čaka nova hiša - Hiša učenosti...

□ Edi Prošt
Foto: Zmaga Prošt

Nova veriga prostovoljcev vseh starosti

V HIŠI PRAVIH SREČANJ v Renčah smo 22. avgusta praznovali zaključek našega poletnega počitniškega živžava.

Okoli 80 se nas je nagnetlo v Hiši na povabilo nam vsem ljubih otrok: mame in očete, none in nonoti, pranone, bratci in sestrice, prostovoljci. Otroci so zbranim zaigrali naj-novejšo različico upodobitve pravljice Volk in sedem kozličkov, zapeli in zalajali ob haskiju Jaki (»naš Jaka nas v Hiši čaka...«), ki

so ga skupaj naslikali v eni od likovnih delavnic, in obiskovalcem pokazali bogato razstavo svojih unikatnih izdelkov. Posladkali smo se z dobrotami prijaznih mam in non in se odžejali s sočno lubenico. Poklepetali smo med seboj, se še podrobneje spoznavali, izmenjali pohvale in zahvale, želje in zaobljube, da bomo še tako sodelovali. Vsi zadovoljni, vsi srečni, vsi prijatelji...

Izplen poletnega predanega medgeneracijskega prostovoljskega dela je enkratno. V 39-ih delovnih dneh (med 8. in 14. uro) se je

zvrstilo kar 18 prostovoljcev, pisana družina glede na starost, stan, znanja in izkušnje: tri študentke, 11 upokoencev, dve mami in dva najstnika (11-letna Gaja in 13-letni Aleks). Vsi z veliko srčnostjo in naklonjenostjo otrokom, ugotavlja Martina, naša zaposlena javna delavka.

Bilo je ustvarjalno, sproščujoče in igrivo poletje v družbi otrok. Navdušujoče, ker smo ob tem spletli novo, trdno verigo prostovoljcev vseh starosti.

▫ Zmaga Prošt

Modrovijolični odtenki sivke

V nedeljo, 22. septembra so se slikarke, članice Društva za kulturo, turizem in razvoj Renč, ponovno izkazale z razstavo slik sivke v Temnici na Krasu, v prostorih TIC-a.

To, da imamo na Krasu že nekaj nasadov sivke, nam je znano in naše slikarke so v začetku julija poiskale inspiracijo v modrovijolični barvi in opojnem vonju sivke, ki nosi ime po steblu, pravi **Ida Kocjančič**, ki je verjetno tudi pesniški navdih dobila ob sivki na Krasu.

Ida je na prijeten način v vezani besedi opisala ekstempore slikanja sivke naših slikark. Dogodku je pridala svoje mnenje slikarka in mentorica **Jana Dolenc**, ki je s prispevkom, da so slike tako lepe in zgovorne, da kar dišijo, opisala resnično lepa dela slikarskih navdušenk iz Renč in okolice. **Hema Jakin**, vodja in pomembna organizatorica vsega »slikarskega« dogajanja, pa je predstavila delo sekcije slikark v društvu.

Toda ne samo slikanje, tudi ubrano petje je našim slikarkam prirojeno. V za ta trenutek primernih in pisanih oblačilih v barvi sivke so nas presenetile z uvodno pesmijo Ko boš prišel, zmeraj prinesi mi rože. In to, da so jim rože posebno pri srcu, dokazujejo že ne-

kaj časa s slikanjem burbonk, raznovrstnega cvetja ob krajinskih podobah in sedaj še ta čudovita sivka!

Navdih so slikarke **Alenka Černic, Anamarija Metlikovec, Estera Prinčič, Ida Kocjančič, Lea Černuta Pintar, Lucija Ciglič, Mara Marinič, Miranda Leban, Nevenka Faganeli, Stazica Zorn, Zmaga Prošt, Alenka Gregorič, Ester Kavčič, Hema Jakin, Irena Komar, Lidija Gruntar, Majda Klančič, Marica Kobal, Nada Bric, Silvana Maligoj, Zdravka Komic** in **Boža Skočir** nabirale v Brjah pri Koprivi v nasadih **Milka Noviča**.

Milko Novič pravi, da ima približno 7500 gr-

mov sivke vrste lavandin, da goji tudi sadike in se ukvarja s predelavo lavande v razne oblike: milo, olje in drugo. Pogreša pa podporo države pri zaščiti znamke Narejeno na Krasu in vsega tistega, kar bi pridelke s Krasa postavilo v poseben prostor v Evropi. Ko bi to uredili, bi prav gotovo pognali veter v jadra in lepote in draži slovenskega Krasa ponesli v širni svet s ponosom in zanosom.

Pod vplivom opojnih barv in dišav, obložene mize izdelkov pridnih rok ustvarjalk in uglašene kitare Fedorja se je večer izpel v prijetno druženje.

▫ Katjuša Žigon
Foto: Zmaga Prošt

100 let Marije Černovic

Tone Pavček je zapisal: »Vsak tiho zori, po časi in z leti...«

Včasih si človek sam izbere, kako si bo zapolnil svoj dan v tretjem in četrtem življenjskem obdobju. Najpomembnejše je, da ne izgubi volje do življenja. Toda **Marija Černovic**, naša 100-letnica iz Bukovice, se ne da. V domu starejših občanov v Podsobotinu aktivno sodeluje v domskem pevskem zboru Česnjev cvet.

Obiskali smo jo na njen 100. rojstni dan z županom **Alešem Bucikom**, s predsednikom KS Bukovica-Volčja Draga, predstavnicama RK in Karitasa ter društvom upokojencev.

Zaposleni v domu in sostanovalci so Mariji pripravili res pristrčno praznovanje s kulturnim programom, pevskim zborom in recitacijami. Oba župana - naš iz Občine Renče-Vogrsko **Aleš Bucik** in župan Občine Brda **- sta ji zaželela obilo zdravja in**

dobrega počutja.

Hčerka Sonja mi je zaupala, kako se je odvijalo njenih 100 let.

Marija Černovic se je rodila 10. avgusta leta 1913 v Krnicah preprostim staršem. Oče je bil zidar, mati pa gospodinja. Imela sta tri

otroke, in sicer sina, ki je mlad umrl, hčerko Pavlo in Marijo. Ko je Marija dopolnila deset let, ji je mama umrla. Oče je ostal sam z dvema deklicama.

Veliko je delal po terenu, zato je obe hčerki dal družinam na kmetije. Sami sta si začeli služiti svoj vsakdanji kruh.

Po nekaj letih težkega dela se je Marija odločila in šla v Gorico. Dobila je delo varuhinje otrok (vzgojiteljice). Pri družini je ostala dobri dve leti. Zopet je ostala na križpotju, zaposlila se je v Biljah v gostilni kot natakarica. Prav v tej gostilni je spoznala bodočega moža. Želja po zaslužku in spoznavanju sveta jo je vodila v Italijo, v Neapelj. Dobila je delo in postala je spremljevalka pri družini ministra Paccēja. V Italiji je ostala vse do njenega 22. leta starosti.

Vrnila se je domov in se pri 23-ih letih poročila. Po vojni je prišla v Bukovico, kjer je živela tudi njena sestra Pavla. V zakonu so se ji rodili štiri otroci. Z družino je živela v Bukovici vse do leta 2011.

Še na mnoga leta, gospa Marija!

Renata Tischer

Angela Fornazarič - najstarejša Vogrinka

Najstarejša Vogrinka - **Angela Fornazarič** je 29. avgusta letos vstopila v 100. leto svojega življenja. Rodila se je na Govcu, v družini petih otrok. Brat je že v rani mladosti umrl za zastrupitvijo, štiri sestre pa so dočakale zavirljivo starost. Sta-

rosti, kot so 92, 96, 99 in 100 let namreč redko učka kakšna vas, kaj šele družina ali rodbina.

Najstarejša Angela je vedno živela skromno in delavno. Po poroki je skrbela za domačo kmetijo ter tri otroke, po smrti moža, ki je padel v vojni, pa je morala še trdneje

poprijeti za delo. Kljub temu ji nikoli ni zmanjkalo veselja in dobre volje. Tako je tudi na dan praznovanja z nasmehom na ustih sprejela številne sorodnike, prijatelje in znance, ki so ji prišli izreči dobre želje. K številnim željam pa dodajamo tudi mi eno in gospe Angeli želimo še veliko čilih in zdravih let!

Nataša Podgornik

Častitljiva jubileja v Lukežičih

Zlata poroka Ivanke in Mirka

obnovi v Šempetru. Do upokojitve je bil zaposlen v Avtoservisu v Novi Gorici. Ivanka in Mirko sta svojo ljubezen okronala s poroko, 1. junija 1963 v Renčah. Imata dve hčerki, Boženo in Zvezdano, na kateri sta ponosna. Sedaj najlepše trenutke doživljata v družbi z vnukinjo

Prva sobota v juniju je bila za Ivanko in Mirka Remec poseben dan, dan, ki ga ni dano doživeti vsakomur - petdeseta obletnica poročnega dne.

Ivanka z dekliškim priimkom Ožbot je bila rojena v Renčah leta 1938. V njeni družini so bili trije otroci.

Kot mlado dekle je bila zaposlena, kmalu po poroki pa je ostala doma in se posvetila novo ustvarjeni družini in ostarelemu očetu.

Mirko se je rodil v kmečki družini z osmimi otroki leta 1936 v Oseku pri Šempasu.

Izučil se je za avtomehnika v bivši Avto-

Patricijo, vnuki Tadejem, Alenom in Lukom. Posebno srečo pa jima prinašata pravnukinja Kristin in pravnuk Anže.

Njun nasvet, da zmoremo ohraniti zakon 50 let je: najpomembnejša je ljubezen, nato spoštovanje, potrpljenje in skupno premaganje različnih ovir, ki jih prinaša življenje.

Da se po petdesetih letih imata še vedno rada, sta pred družino in prijatelji v veseljem potrdila letošnjo prvo soboto v juniju, na dvorcu Vogrsko.

Vsi, prav vsi, jima iskreno želimo še na mnoga leta v zdravju in veselju.

□ A.G.

Častitljivih devetdeset let našega Marjota

Ob njegovem visokem jubileju mu iz srca čestitamo v imenu KS Renče in Občine Renče-Vogrsko in se mu zahvaljujemo za večletno pomoč pri organizaciji pogrebov v Renčah ter mu želimo še mnogo zdravih in srečnih let.

□ Radovan Rusjan

Renški upokojeenci na izletu v Prlekiji in Varaždinu

Za drugi izlet v letošnjem letu smo upokojeenci iz Renč izbrali Prlekijo in baročni Varaždin.

Pot nas je vodila proti severovzhodni Sloveniji. Tik ob hrvaški meji smo se ustavili v SREDIŠČU OB DRAVI. Ogledali smo si oljarno, kjer že stoletja po istem postopku iz bučnic predelujejo bučno olje. V pokušino so nam pripravili različne jedi, s katerimi se bučno olje in semena združujejo v slastne

specialitete.

Sledila je vožnja preko državne meje v VARAŽDIN. Lepo baročno mesto, ki leži na desnem bregu Drave, je pomembno gospodarsko, prometno in kulturno središče tega dela Hrvaške. Na sprehodu po starem delu mesta smo si ogledali grad, narodno gledališče, cerkev sv. Nikolaja, mestno hišo in še druge baročne stavbe. Obiskali smo tudi pokopališče, ki je izjemen spomenik parkovne arhitekture.

Po povratku v Slovenijo smo se popeljali med slikovite vinorodne griče jeruzalemskih goric, kjer se vinogradi razprostirajo kamor seže oko in zastane dih ob lepotah mehko valovite pokrajine. V stari zidanici MALEK smo ob degustaciji znanih sort vina in domačega sira izdelali marsikaj iz zgodovine in predelave te zlahtne kapljice. Dan smo zaključili z dobro večerjo in se polni lepih vtisov vračali domov.

□ Tekst in foto: Anka Vrtovec

Predstavitev knjige *Bratje v svobodi* v Štarancanu

**SENATORKA TAMARA
BLAŽINA POČASTILA PO-
BRATENJE**

Letošnjo zadnjo avgustovsko soboto so tudi v Štarancanu predstavili knjigo *Bratje v svobodi*. O tem dvojezičnem projektu pobratenih krajev Renč in Štarancana smo že poročali, tokrat pa dodajamo informacijo o izjemni počastitvi knjige in pobratenja z udeležbo **Tamare Blažina**, edine slovenske senatorke v parlamentu sosednje Italije.

V pomenljivem posegu ob predstavitvi knjige je visoka gostja pozitivno ocenila rezultate pobratenja in posebej poudarila, da so tudi takšne vezi, kakršne sta ustvarila Renče in Štarancan, pomembno prispevale k ustvarjanju dobrega vzdušja ob meji in k novi perspektivi življenja v skupnosti evropskih narodov.

Predstavitev je potekala ob znamenitem tradicionalnem prazniku, ki ga naši prijatelji

imenujejo Praznik rac, po njihovo »Festa de le raze«, ko odprejo »šagro« za veliko množico obiskovalcev iz mest in vasi od Vidma, Tržiča, Gorice do Trsta. Uvodno besedo **Riccarda Machesana** so izjemno poglobljeno dopolnili zgodovinar **Marco Puppini**, učiteljica **Tiziana Fedel** in profesor **Massimo Palmieri**. Dogodek je pozdravil tudi **Falanga Gennaro**, predsednik Pokrajinskega sveta Pokrajine Gorica, ob prisotnosti podžupana občine Renče-Vogrsko **Radovana Rusjana** pa so spregovorili predsednik Krajevne skupnosti Renče **Borut Zorn**, podžupan Štarancana **Michele Rossi** ter predstavnik združenja partizanov VZPI-ANPI in odbora 2. junij **Giorgio Nogherotto** in **Benito Peres**. V imenu uredniške skupine iz Renč je udeleženice nagovorila **Neva Pa-**

Predstavitev knjige *Bratje v svobodi* v Štarancanu. Na fotografiji z desne: senatorka Tamara Blažina, zgodovinar Marco Puppini, občinski svetnik in urednik Riccardo Marchesan.

hor, med gosti pa sta bila še **Rožica Žvanut**, predsednica renške organizacije Rdečega križa ter **Miran Pahor**, pisec zgodovinskega dela publikacije ob 35-letnici pobratenja.

V okviru praznika v Štarancanu velja omeniti tudi opazno sodelovanje renške stojnice, ob kateri sta z dobrotami iz Renč prijazno stregli družini **Rusjan** in **Kerševan**.

▣ **Radivoj Pahor**

Prijetna druženja

Poglejte sedem odraslih, a še vedno gibčnih mladenk. Mladenk zato, ker že dvajset let skupaj telovadijo. Ob jubileju so jim sotelovadke, vseh je petintrideset, pripravile prijetno in veselo srečanje.

Vsa ta leta se srečujejo in telovadijo v telovadnici POŠ Bukovica. Organizacija je v njihovih rokah. Prihajajo iz vseh krajev Občine Renče-Vogrsko in bližnjih vasi. Stroške, ki so zelo majhni, pokrivajo same. Vsako srečanje pri telovadbi je veselo, še bolj pa se

razvedrijo in si privoščijo nekaj zabave tudi izven telovadnice ob novem letu, 8. marcu in zaključku telovadnega leta. In tako je bilo tudi letos, ob dvajsetletnici druženja.

▣ **Maruška Podbršček**
Foto: **Anica Pregelj**

Nemščina za seniorje

Lani poleti srečam prijatelja in se mu kar takoj potožim: "Uf, kako me bolijo roke." "Kaj je bilo," mi pravi. "Si delal drva?" "Ma jok," odgovorim, "včeraj me je en Nemeec vprašal za pot!?!?!?"

Tako ne gre več naprej, si mislim. Bo treba tudi na tem področju kaj narediti. Pa je namesto mene poskrbela kar Hiša pravih srečanj iz Renč, ki je v sodelovanju z LUNG-om februarja organizirala 50-urni tečaj nemškega jezika za seniorje. Profesorica **Nina Maver** nas je potrpežljivo, z majhnimi koraki, popeljala v osnove nemščine, ki, mimogrede, s 155 milijoni nemško govorečih ljudi zaseda deveto mesto na svetu, na prvem je mandarinščina z 867 milijoni govorcev.

Ste se kdaj vprašali, od kod so besede *šrafenciger, štrik, štanga, žajfa, hauba, rikverc, jesih, fajercajh*? Pa poklici, kot so *tišler, žnidar, šoštär, štromar, kelner*? To so le nekatere besede, ki jih večina nas na našem koncu, pa verjetno še marsikje drugje, vsakodnevno uporablja pri sporazumevanju. Da, to so izpeljanke iz nemščine, ki so se nam usidrale v naš vsakdan. Lepo vas prosim, kdo pa še danes uporablja *izvijac*?

Letos poleti spet srečam prijatelja, ista štorija, spet me bolijo roke ... "Ma dobro" pravi, "kaj si spet govoril po nemško?" "Magari," mu odvrnem, "ta bot sem pej res delal drval! Verdammt noch mal!"

▣ **Walter Čefarin**
Bukowca Dorf

Krajevni praznik Vogrsko

Tretja nedelja v juniju je bila odličen termin za izvedbo krajevnega praznika Vogrsko, ki je kot vedno bil odlična priložnost, da krajani skupaj preživimo lepo popoldne.

Letošnji krajevni praznik se je s prizorišča za šolo zopet preselil na ploščad pri Zadržnem domu, kjer je vogrinski praznik potekal prva leta. 16. junija, na že čisto poletno nedeljo, smo Vogrini preživeli prijetno popoldne ob glasbi in besedi. Praznik je bil narejen po meri vaščanov: nastopili so domači Pihalni orkester Vogrsko, Moški pevski zbor Lijak 1883 Vogrsko in Ženski pevski zbor Vogrinke, za smeh in dobro voljo je poskrbela gledališka skupina iz Goriških brd, ki je s kratko komedijo še dodatno popestrila program, presenečenje popoldneva pa so bili Harmonikaši iz Vipavske doline, med katerimi sta tudi dva domačina.

Kakšne so bile letošnje novosti na krajevnem prazniku?

Letošnje leto je jubilejno za moški zbor, ki je ob 130-letnici delovanja maja organiziral slavnostni koncert na Vogrskem in pevsko vas v Bukovici. Pred (pre)kratkim poletnim oddihom so moški glasovi zahrumeli še pod domačimi kostanji. Vsem dobro znane ljudske pesmi pa je, prvič na krajevnem prazniku, zapel precej mlajši pevski zbor, ki ga sestavljajo sami ženski glasovi, Ženski pevski zbor Vogrinke, ki je z junijem zaključil svojo prvo sezono delovanja. Oba zbora delujeta pod umetniškim vodstvom **Barbare Šinigoj**.

Pihalni orkester Vogrsko se je tokrat predstavil s programom znanih popevk in drugih zabavnih melodij. Na prazniku se je od krajevne skupnosti in župana javno poslovil

dotedanji dirigent **Tomaž Škamperle**. Z junijem je namreč po 13-ih letih zapustil orkestrske vrste. V letih vodenja orkestra se je zelo povezal s člani orkestra in tudi domačini, zato je ob slovesu marsikoga stisnilo pri srcu, vendar nas zapušča z lepimi spomini, saj je za vas in predvsem orkester naredil marsikaj dobrega.

Prvič so na vogrinskem krajevnem prazniku zaigrali tudi Harmonikaši iz Vipavske doline, skupina petih harmonikašev, med katerimi sta tudi Vogrina **Martin Podgornik** in **Žan Bric**. Harmonike so nam postregle z domačimi melodijami in marsikdo je ob tem tudi zapel.

Krajevni praznik se je zaključil z nastopom vseh nastopajočih glasbenikov, zapelo je tudi občinstvo: s skladbo *Dan ljubezni*. Čeprav je bil letošnji praznik v manjšem obsegu, smo marsikaj videli in slišali ter imamo o njem veliko povedati. Najbolj pomembno je to, da je bila to ponovno priložnost, ko smo se Vogrini in tudi obiskovalci iz okoliških krajev srečali in skupaj poveselili. Če je pa kdo manjkal, naj take priložnosti naslednje leto nikar ne zamudi!

▣ **Tekst in foto: Jasna Živec**

Delovno poletje Pihalnega orkestra Vogrsko

Na pikniku – foto: Jasna Živec

Slovo od Tomaža – foto: Jasna Živec

Lanska sezona 2012/13 je bila za Pihalni orkester Vogrsko precej delovna. Še v juniju, ko se je že čutilo počitniško vzdušje in pričakovanje počitnic, je orkester imel štiri nastope: 15. junija na škuljadi pod viaduktom na Vogrskem, dan zatem na krajevnem prazniku Vogrsko, 23. junija je orkester igral na dobrodelnem kresovanju v Dornberku in naslednji dan na zaključku šolskega leta Osnovne šole Renče, kjer je tudi spremljal otroški pevski zbor.

Piknik

Da bi uspešno sezono zaključili, kot se spodobi - z druženjem in igranjem, je PO Vogrsko v soboto, 28. junija, organiziral piknik za člane orkestra, učence Godbeniške šole Vogrsko in njihove bližnje. Hrane in pijače ni manjkalo, prav tako tudi glasbe in dobre volje ne.

Popoldne smo se zbrali na škuljaškem prostoru pod viaduktom, s sabo smo prinesli tudi instrumente, da zaključimo v stilu. Ni manjkalo niti športnih rekvizitov, da smo dogajanje popestrili tudi s športom.

Piknik smo člani orkestra izkoristili tudi za slovo od dirigenta **Tomaža Škamperleta**. Junija nas je namreč presenetila novica, da se Tomaž poslavlja od vogrinskih orkestr-

Branko Mrak – osebnih arhiv

skih vrst. Po skupnih 13-ih letih, v katerih smo se skupaj s Tomažem veselili uspehov in včasih tudi prebrodili slabe čase, je orkester ostal brez svojega drugega Kraševca. Zato smo se mu na pikniku zahvalili s skromnim darilom in veliko besedami, nismo se pa dokončno poslovili, saj ga bomo na Vogrskem še videvali.

Ker je piknik popolnoma uspel, bomo kaj podobnega gotovo kmalu ponovili. Vendar je čez poletje člane orkestra čakalo še veliko dela: izbira novega dirigenta in prenavljanje prostorov v Zadržnem domu.

Izbira novega dirigenta

V juniju je PO Vogrsko objavil javni razpis za mesto dirigenta. S prijavljenimi kandidati so razgovori potekali v juliju, nakar je orkester v drugi polovici avgusta imel poskusno vajo z dvema od prijavljenih kandidatov.

Tako je orkester izbral novega dirigenta: naš novi izbravec je **Branko Mrak**.

Branko Mrak je 27-letni pozavnist iz Logatca. Kot dirigent že dve leti deluje v Pihalnem orkestru Alpina Žiri, vodi pa tudi Big band WonderBrass iz Logatca. Kljub mladosti ima že veliko izkušenj z vodenjem orkestra, poučevanjem in igranjem v različnih glasbenih zasedbah. Je tudi član Pihanega orkestra Logatec. Branko je mlad, zagnan in pozitiven, člani orkestra smo ga hitro sprejeli medse in že s polno paro vadimo za prihajajoče izzive. Orkester se je z Brankom Mrakom prvič javno predstavil 7. septembra na prireditvi Tu smo doma na Vogrskem.

Prenavljanje prostorov v Zadržnem domu Na pobudo **Valentine Gregorič Saksida** je konec lanskega šolskega leta odbor PO Vogrsko sprejel odločitev, da se bo prenovilo prostore Zadržnega doma, ki so v uporabi za potrebe Godbeniške šole Vogrsko: hodnik, pisarno, sejno (veliko) sobo in malo sobo. V veliko podporo nam je bila Krajevna skupnost Vogrsko, ki je nabavila ves potreben material za prenavo. Kljub vročim poletnim dnevom smo konec julija že stopili v akcijo: najprej ženske, ki smo prostore za-

ščitile pred beljenjem, takoj za tem pa tudi fantje, ki so žrtvovali več popoldnevo in pobelili hodnik, pisarno in malo sobo, prebarvali ograji na stopnišču in na hodniku. Največ težav je povzročila sejna soba, ki zaradi odpadanja ometa zahteva več vloženege dela - ta trenutno še ni dokončno pobeljena, bo pa v kratkem.

Pisarno, malo sobo in hodnik smo ženske že očistile in so pripravljene na novo šolsko leto in vsesplošno uporabo kot do sedaj. Pri čiščenju in pospravljanju so poleg članic orkestra, učiteljev godbeniške šole in pobudnic prenavljanja pomagale tudi članice Ženskega pevskega zbora Vogrinke.

Prenavljanje prostorov – foto: Jasna Živec

V prostorih se že pred zaključkom del pozna bistvena razlika: prostori so svetlejši, čisti, pospravljeni. Vsi uporabniki prostorov smo z akcijo zelo zadovoljni. Upamo, da se bo red še dolgo vzdrževal in da bo tudi sejna soba čimprej dokončana in pripravljena na uporabo.

□ Jasna Živec

Glasba – neusahljiv vir veselja

Učenci Godbeniške šole Vogrsko so preteklo šolsko leto zaključili zadovoljni in veseli. Njihovo trdo delo, nešteto ur vaj in temeljite priprave na zaključne izpite so se obrestovali. Rdečih ličk in sijočih oči so nestrpno pričakali 21. junij, ko so v roke prejeli zaslužena spričevala. Vsi, ki sodelujemo v godbeniški šoli, smo ponosni na naše male godbenike. Uspešen zaključek leta ne pomeni le njihovega uspeha, temveč tudi uspeh vseh tistih, ki na kakršenkoli način prispevajo k obstoju in razvoju tega našega bisera - godbeniške šole.

Z velikim zadovoljstvom so učenci godbeniške šole v maju in juniju delili glasbene iskri-

ce po okoliških osnovnih šolah. Že zgodaj zjutraj so se 30. maja odpeljali v Osnovno šolo Šempas, kjer so jih pričakali radovedni in nasmejani osnovnošolci. Sproščena, a temeljita predstavitev instrumentov je navdušila poslušalce in jim popestrila šolski dan. Za male godbenike pa je bila tega dne to še prva predstavitev. Šempasko šolo so kaj kmalu zapustili in se v prijetnem razpoloženju, pripravljeni na nov izziv, odpravili na Vogrsko. Tam so se ob 10.30 odprla vrata združnega doma in v svet Godbeniške šole Vogrsko so vstopili učenci Podružnične šole Vogrsko. Učenci godbeniške šole so jim zaigrali nekaj skladbic. Na pomoč so jim prikočili tudi učitelji, ki so osnovnošolcem pokazali, kako se igra na različne instrumente. Druženje je bilo izredno zanimivo. Zagotovo pa ne bo šla v pozabo še ena posebnost tega dne - izdelava nunalce, ljudskega glasbila.

Posebno glasbeno doživetje so v juniju učenci godbeniške šole pripravili tudi za učence Osnovne šole Bukovica in Renče. Učenci od prvega do petega razreda so z zanimanjem sledili glasbeni predstavitvi, nekateri izmed njih pa so se tudi opogumili in poskusili zaigrati na instrument. Kdo ve, morda so s tem storili prvi korak na novo, glasbeno pot. S trdnimi koraki pa smo že vstopili v novo šolsko leto. Prenovljeni prostori združnega doma so se napolnili z novo energijo, številnimi pričakovanji in vedoželjnostjo. Prve učne ure so že za nami, ravno tako tudi prva vaja šolskega orkestra, ki ga bo v letošnjem letu vodil **Tomaz Škamperle**. Naj bo učno leto, ki je pred nami, uspešno in polno lepih trenutkov!

✉ Valentina Gregorič Saksida

"Odkrivanje Slovenije od Vogrskega do tja in nazaj"

Društvo psoriatikov Slovenije, podružnica Primorska

Člani društva psoriatikov Slovenije iz okolice Vogrskega so kaj kmalu spoznali, da imajo nekaj več sreče od drugi prav zaradi tega ker tu živijo.

Namreč že 15. leto zapored se začenejo poti naših popotnikov in prijateljev v okvirju druženja članov društva prav od tu. Naša podružnica je na novo organizirana leta 1998 po nekaj pasivnih letih. Takratno vodstvo podružnice je za prvo potovanje naših članov kot voznika povabilo **Milana Rijavca**, ki je to »nalogo« resno sprejel in jo tudi do danes opravlja z »odliko«. Milan iz Vogrskega je postal nekaj več kot naš prevoznik, tudi prijateljstva so se spredla in prav nikoli nas ni pustil na cedilu. Večkrat letno popelje nas, družinske člane in prijatelje na razne dogodke in srečanja kot so športne igre, izleti spoznajmo Slovenijo, novoletna srečanja in druge dogodke. Hvala ti Milan za to.

Psoriatiki in naši simpatizerji na Primorskem se redno srečujemo na sestankih, predavanjih in izobraževanjih v raznih krajih največkrat pa »pri Olgii« v Vitovljah. Ta srečanja smo v zadnjih letih okrepili z različnimi druženji članov, ki so za dobro voljo včasih koristnejša od sestankov, saj nas pomlajujejo, krepijo človekov duh in bogatijo.

Člani si na srečanjih povemo marsikaj takega kar bi ostalo doma in skrito pred najpomembnejšim a to je prijateljstvo. Vedno si imamo veliko zaupati, saj smo kot velika družina.

Letošnja 13. »Psoriada« športno rekreacijsko srečanje članov društva psoriatikov Slovenije se je odvijalo na Dolenjskem v deželi kozolcev. Bili smo prva večja organizirana skupina po otvoritvi »dežele«. Tam doli srečanje so nam organizirali Dolenjci. Iz Vogrskega so se privilegirani potniki odpravili že pred 7. uro zjutraj, da ne bi zamudili načrtovan odhod iz Nove Gorice. Gospod Milan Rijavec naš šofer nas je pobiral po postajališčih vse do Razdrtega. Na avtobusu je bilo vse od začetka veselo kot vsakič, ko se odpravimo na pot. Članice društva

so poskrbele za »okrepitev« vsi ostali pa za dobro voljo. Po postanku na poti smo se kaj kmalu znašli v Šentrupertu na Dolenjskem. Prijazni domačini so nam pripravili dobrodoščilo nas okrepili mogoče z namenom »sit in napojen« ne more na igrah zmagovati lahko pa pokončno stoji. !!

Na Dolenjskem smo se sestali člani vseh 11. Podružnic iz celotne prelepe Slovenije, več kot 300 nas je bilo. Namen dneva je bil srečanje in druženje in šele zatem športne aktivnosti. Tovrstna srečanja se po načrtu društva psoriatikov Slovenije organizirajo že 13 let zapored vedno v organizaciji regionalnih podružnic v maju ali v juniju.

Na Dolenjskem smo se imeli lepo dobra družba, odlična organizacija, Dolenjske dobrote in prisrčni ljudje ter zabava so pokazatelj, da je dobro bilo in kako lepo je biti naš član.

Naša bera na igrah je bila času primerna in dobra, tudi nekaj vidnih izidov smo dosegli. Ja cilj družabnega srečanja našega Društva ni bil zmagovati temveč družiti se ter med prijatelji preživeti dan. Napolnili smo si glave s spomini saj smo bili tam med nami enakimi in podobnimi – prijatelji.

Proti domu smo se odpravili pozno zvečer utrujeni, polni spominov in veseli. Poslednjo nalogo tega dne je spet imel Milan tako pač je. Naše Društvo je spet pokazalo, da je ohranjanje prijateljstva prvo med ostalimi »nalogami«. Spet smo preživeli prečudovit dan.

Iztok Čebihin predsednik podružnice Primorska. Informacije Tel. 040582577. Trenutni naslov podružnice je , ul. 1. Tankovske brigade 1 Sežana

▣ **Iztok Čebihin**

Med naš nevsakdanji

V letošnjem letu nadaljujemo z nizom predavanj Nikoli ni prepozno, da... Tokrat je med nas prišel naš priznani čebelar **Bogdan Bergoč iz Volčje Drage**.

Iz priporočil iz starih časov izvemo, da je bil med že v biblijskih časih znan kot zdravilna hrana, danes se pa že uveljavljajo razni čebelji pridelki v kozmetičnih izdelkih, v pripravah raznih napitkov, v kapljicah, granulatu...

Bilo bi posebej zanimivo, če bi izvedeli, kako čebela - ta čudežna mala tovarna - izdeluje med. Preučiti bi morali predvsem njeno telo. Obstrmeli bi tudi nad njeno pridnostjo in marljivostjo. Še in še bi lahko naštevali, kaj vse počne ta drobna živalica.

Našemu zdravju koristi samo pristen in kvaliteten med, za kar je potrebna strokovna priprava medu in prav tako skrben nadzor nad njim. Bogdan nam je v živo prikazal izdelavo mila iz medu propolisa in sivke. Navdušeni nad njegovo strokovnostjo in predavanji se kar nismo hoteli ustaviti z vprašanji.

Zahvaljujemo se gospodu Bergoču v upanju, da nam bo naslednjič pripravil še kaj novega. V oktobru pa vas vabim na novo sre-

čanje z novo tematiko.

Renata Tischer
Foto: Bogo Rusjan

Tri leta Zdravega življenjskega sloga na OŠ Renče

Projekt Zdrav življenjski slog poteka na naši šoli (OŠ Renče in POŠ Bukovica) že tretje leto zapored. Projekt sofinancira Evropska Unija iz Evropskega socialnega sklada in Ministrstva za šolstvo znanost in šport in zagotavlja dve dodatni uri športne vzgoje za vse učence naše šole ter dodatne aktivnosti ob sobotah in med počitnicami.

Te ure so za vse učence prostovoljne in na urniku po koncu rednega pouka, tako da vadba po različnih skupinah poteka od ponedeljka do petka od 12.20 do 15. ure. Vsebine športnih ur so bile izbrane na osno-

vi šolskih učnih načrtov, tako da predstavljajo dopolnilo in dodatek rednemu pouku športne vzgoje. Poleg redne, tedenske vadbe, kjer smo vezani na vadbo v telovadnicah, se občasno organizirajo tudi aktivnosti ob sobotah in med počitnicami, ko se v glavnem ukvarjamo še z drugimi športnimi vsebinami, ki jih ne izvajamo v telovadnicah. Tako smo organizirali pohode na Trstelj in Cerje, sankanje na Črnem vrhu nad Idrijo, večkrat smo šli na bowling v Magma X center v Novo Gorico, udeležili smo se nogometnega turnirja, ki ga je organizirala OŠ Rakek, otrokom je bilo predstavljeno balinanje in škuljanje, v sodelovanju s kotalkarskim klubom iz Renč smo kotalkali na kotalkališču, med poletnimi počitnicami pa smo igrali odbojko na mivki in med dvema ognjema

na travi v Bukovici. Na vse pohode smo povabili tudi starše in stare starše otrok, tako je bila pri nekaterih aktivna kar cela družina. V nadaljevanju projekta bomo to še bolj spodbujali.

Vse te aktivnosti so za otroke prostovoljne in brezplačne. Vključenih je več kot polovica otrok na naše šole. Med poletnimi počitnicami se je zbralo tudi po več kot 30 otrok na dan, kar pomeni, da smo se imeli res lepo. Interes je s strani otrok velik, kar dokazuje potrebo po še več aktivnostih za otroke na splošno in prepričanje, da danes otroci samo sedijo pred računalnikom v Renčah ne drži!

Tekst in fotografije: Goran Sivec

Projekt naravoslovna učilnica

V lanskem šolskem letu se je Občina Renče-Vogrsko, skupaj z Osnovno šolo Renče, KGZ Nova Gorica in KS Renče, uspešno prijavila na razpis Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja Evropa investira v podeželje, v okviru prvega Načrta izvedbenih projektov Lokalne akcijske skupine jugozahodnega dela severnoprimske za leto 2012, s projektom NARAVOSLOVNA UČILNICA, ki naj bi v sodelovanju z našo šolo nastala na šolskem dvorišču.

Projekt je bil odobren in tako danes na našem dvorišču že lahko vidite prvo fazo - zeliščni vrt, ki pa se bo kasneje razrasel v učilnico za vse vrste pouka, opazovalnico in kotiček za sproščanje. Ob tem smo si na šoli zadali še dodaten cilj in sicer oblikovanje didaktično-metodičnega programa za spoznavanje narave, načina pridelave zdrave hrane, samooskrbe, spoznavanja poklicev... in to za učence vseh razredov. Ta program naj bi postal model izobraževanja učencev tudi v drugih slovenskih okoljih.

Vsebine in cilje programa črpamo iz že ob-

stojećih učnih načrtov za posamezne razrede, načrtujemo nadgradnjo ciljev, iščemo rešitve v medpredmetnih povezavah. Ob tem seveda želimo vzpostaviti tudi sodelovanje z lokalnim okoljem in upoštevati znanja in izkušnje krajanov z medgeneracijskim sodelovanjem, saj je partnerica projekta tudi Krajevna skupnost Renče.

Po zastavljenem programu naj bi z delom pričeli že septembra 2012, vendar je odobritev stroškov iz Ministrstva za kmetijstvo in okolje prišla z velikim zamikom, tako da smo s projektom pričeli v juniju 2013.

V tem času smo

- pripravili teren za postavitev vrta ob šoli,
- pripravili načrt ureditve in zasaditve (upoštevali smo predloge, ki so jih na posebnih delavnicah pripravili učitelji,

- učenci in strokovnjaki),
- izpeljali izobraževanje in delavnico za udeležence projekta, ki ga je vsebinsko pripravil Institut za trajnostni razvoj,
- izvedli delavnice z učenci četrtega in petega razreda v Renčah,
- postavili ograjo okoli vrta,
- kupili prva orodja za delo v vrtu,
- opravili vzorčenje kvalitete zemlje na vrtu,
- nabavili in zasadili prve sadike,
- na hodniku šole postavili knjižni kotiček z literaturo in vzorci posameznih svežih zelišč, da so jih učenci lahko spoznavali,
- izpeljali ekskurzijo Okusi in vonji Krasa (Zelišča na Krasu) za strokovne delavce,
- redno skrbeli in zalivali zasajene rastline,

Projekt trenutno teče po načrtih, udeleženci so navdušeni in radi sodelujejo, učenci so prihajali na delo popoldne ali zvečer, tudi ob vikendih in s svojim veseljem pritegnili kar nekaj staršev.

V šolskem letu 2013/2014 bomo delo z učenci nadaljevali v sklopu pouka in šole PLUS. K sodelovanju bomo povabili tudi starše in krajanje, ki jim bomo na posebnih srečanjih podrobneje predstavili program dela, ki sega od najenostavnejšega opazovanja narave do samooskrbe ter spoznavanja podjetništva, in z veseljem prisluhnili njihovim idejam in pobudam. Vabljeni k sodelovanju!

□ Koordinatorja projekta

Lepa prihodnost se gradi na poznavanju preteklosti, sedanosti in medkulturnosti

Z mislijo na lepši jutri in v skladu s cilji učnega načrta smo se v šolskem letu 2012-13 učenci 4. a, 3. e in 4. e razreda iz Renč in Bukovice pod mentorstvom učiteljic **Marte Premrl** in **Nives Hvalica** odločili za malo drugačno spoznavanje življenja ljudi, običajev, navad in zgodovine domačega okolja.

Skozi projektno delo, izkušnjsko učenje in v sodelovanju s starši ter širšo skupnostjo smo spoznanja zapisali in zbrali v knjigici z naslovom *Življenje ljudi skozi letne čase*. Uvod v vsak letni čas predstavlja umetnostni opis. Zapise nadgrajujejo in bogatijo fotografije slik, risb in izdelkov učencev, nastalih pri likovni vzgoji. Rdeča nit likovnih izdelkov so minimalistični dodatki z besedilom, ki v originalnih tekstih opisuje posamezno tematiko.

Na isto tematiko so ustvarjali tudi četrtošolci iz Štarancana in Beljaka. Skupen izdelek, lepo povezan v izvirnem ovitku, smo poslali na literarni natečaj v Schwanenstadt s predpisano temo *Raznolikost jezika in jezikov – Možnosti, srečanja in odkrivanja*, za kar smo prejeli 3. nagrado.

Na tem mednarodnem natečaju pa je posebno nagrado žirije prejela knjiga z naslovom *Zgodba iz zadnje šolske klopi*, ki jo je napisala in ilustrirala učenka 6. razreda **Lia Čotar** pod mentorstvom **Klvdija Čotarja** in **Marte Premrl**.

□ Nives Hvalica
Foto: Marta Premrl

Podelitev nagrad – Schwanenstadt 2013

21.9.2013 smo se predstavniki naše šole udeležili prireditve ob podelitvi nagrad za najboljšo otroško in mladinsko knjigo, ki že enajsto leto poteka v mestecu Schwanenstadt. Bili smo ponosni, ko smo prisluhnilni govornikom, akademikom, strokovnjakom na področju otroške in mladinske literature iz Avstrije in Italije. Poudarili so pomen tega mednarodnega projekta, ki povezuje različne evropske kul-

ture in kvaliteto del, ki prihajajo na ta natečaj. Ta natečaj podpirajo vse stranke v Schwanenstadtu, ne glede na njihovo prepričanje.

V letu 2013 je mednarodna žirija v Schwanenstadtu pregledala 122 prispevkov. 77 prispevkov je prišlo iz vseh avstrijski dežel, 34 iz Slovenije in 11 iz Italije. Pri natečaju je bilo zastopanih 17 jezikov.

Član žirije dr. Peter Fantur je o naših nagrajenih knjigah dejal, da gre za izreden čezmejni literarni projekt, v katerem je sodelovala OŠ Renče (SLO), Scuola Primaria

dell'Istituto comprensivo „Dante Alighieri“ di Staranzano (ITA) in Volksschule Maria Gail na Avstrijskem Koroškem (AUT).

Vse, ki bi radi izvedeli, kaj se skriva v knjigah *Življenje ljudi skozi letne čase* in *Zgodba iz zadnje šolske klopi*, pa vabimo na predstavitev knjig in ogled razstave, ki bo **10.10.2013 v Veliki dvorani Zorana Mušiča v Bukovici**.

Ob tej priliki pa bi se rada zahvalila našemu ravnatelju, gospodu **Bogomirju Furlanu**, za vso podporo pri nastajanju knjig.

□ Marta Premrl

Knjižnica Osnovne šole Renče in zaključek bralne značke s pisateljico Darinko Kozinc

Kot vsako šolsko leto smo ob zaključku Bralne značke na našo šolo povabili literarnega ustvarjalca. K pestremu naboru znanih imen, ki so nas že obiskala v predhodnih letih, smo letos dodali pisateljico iz našega kraja, **Darinko Kozinc**. Vabilo na osnovno šolo, ki jo je tudi sama obiskovala, je z veseljem sprejela in 17. maja smo za učence, ki so vse leto pridno brali, pripravili srečanje z njo.

Prvi del obiska je namenila učencem podružnične šole in otrokom vrtca Bukovica. Prisluhnili so njenemu pripovedovanju zgodbic iz mišjega mesta, ki se je stapljalo s pogledom na prelepo živo zeleno pokrajino skozi okno jedilnice. Zvok nežne flavte učenke petega razreda **Line Lazič** je dopolnil pravljичni svet male miške, ki si je tako želela leteti in videti svet. Široko odprte oči otrok so pričale o njihovem navdušenju, njihov sproščeni smeh pa ni motil pisateljičinega pripovedovanja. Ob zaključku nastopa je učencem podelila priznanja, otrokom vrtca pa Bralnega palčka.

Na matični šoli smo bralce razdelili v dve skupini. Vodenje nastopa sta dopolnili učenki devetega razreda **Ula Zorn** in **Maja Milatovič**, za glasbeni del pa je poskrbela učenka četrtega razreda **Rebeka Stres**. Zgodbam iz mišjega mesta za učence razredne stopnje ter otroke vrtca je v drugem

delu, za učence predmetne stopnje, sledila zgodba o aleksandrinhah. Učence je ganila pripoved o življenju deklet in žena, ki so zaradi revščine zapustile domači kraj in odšle v Egipt, v bogato Aleksandrijo. Pripovedovala je o njihovem doživljanju trpke usode, še bolj pa, kako so jo doživljale njihove družine in njihovi otroci. V knjižnici sicer knjige še nimamo, a jo bomo na željo in zaradi zanimanja otrok morali nabaviti.

Zavedamo se, da je vzgoja in spodbujanje bralcev zelo pomembna naloga vseh nas, še posebej pa knjižnice. Trudimo se, da je knjižnica središče vsega dogajanja v šoli, učenci

pa nas s stalnim obiskom in dobro izposojajo polno potrebujejo. Tudi bralno značko učenci predmetne stopnje v veliki meri opravijo prav v knjižnici. Sem prihajajo pred poukom, med glavnimi odmori, po pouku do odhoda avtobusa, pa tudi ob čakanju na izbirne predmete se učenci najraje zadržujejo v knjižničnih koticih. Trudimo se, da je stavek »Knjižnica je zaprta« med otroki čim manjkrat izrečen, in da imajo naši učenci urejen, prijeten in priljubljen prostor za branje, učenje in klepet ter da je knjižnica na šoli prostor, ki zadnji zapre vrata. Ob tem ne smemo pozabiti, da je dostop do knjižnih polic nujno omogočati tudi na podružnični šoli. Ob podpori in posluhu za potrebe naših otrok s strani občine smo za delo do sedaj prejeli lepe povratne informacije, tako s strani učencev kot staršev. Kljub okrnjenim možnostim se bomo delu v bodoče prilagodili in skrbeli za uspešnost naših otrok.

☐ Šolski knjižničarki **Nataša Gerbec** in **Katja Černe**

Spet v šolo

Pred OŠ Renče se je že pol ure predzgodaj, ko so dežne kapljice še poskušale prestrašiti začetek pouka, zbirala gruča radovednih, razigranih in veselih šolarjev. Kljub grenki misli, da je počitnic konec, so bila njihova pričakovanja velika. Kmalu so se jim pridružili še najmlajši, prvošolčki v spremstvu staršev, in slovenska himna je pred šolo naznanila, da gre zares. Zbrane je najprej pozdravil ravnatelj, **Bogomir Furlan**, in nato še župan, **Aleš Bucik**.

Oba sta otrokom, staršem in strokovnim delavcem šole zaželela, da bi bilo šolsko leto uspešno, polno novih znanj in vedenj ter da bi se otroci počutili dobro.

Po kratkem kulturnem programu in ob svečanem špalirju starejših učencev so prvošolčki v Renčah (in na podružnični šoli v Bukovici) prestopili šolski prag ter se pogumno podali novim izzivom naproti. V Renčah se veselimo petnajst novih članov šolske skupnosti, v Bukovici pa po številu skoraj nič ne zaostajamo za Renčami. Tu je šolski prag prvič prestopilo trinajst učencev. Vseh učencev ob začetku šolskega leta je bilo v šoli 259. Glede na to, da se nam v življenju dogajajo številne spremembe, se bo verje-

tno tudi številčno stanje med šolskim letom spreminjalo.

☐ Mojca Saksida, OŠ Renče

Branje za lepše sanje. Branje za boljše znanje. Naj bo vsako branje kot najlepše potovanje.

(iz videospota, ki so ga posneli učenci)

O projektu učenje učenja - razvoj bralne pismenosti.

V šolskem letu 2012/2013 smo strokovni delavci šole in vrtca Renče in Bukovica posebno pozornost namenjali branju. Pa ne samo branju črk in besed, ampak tudi vseh drugih simbolov, dražljajev in informacij, ki nas obdajajo vsak dan.

Po skrbno zastavljenem načrtu smo v mladih zbuvali naklonjenost do branja, do bogatenja besednega zaklada in do lepega izražanja, začenši s predbralnimi aktivnostmi v vrtcu, pa vse do usmerjanja radovednih mladostnikov, ki z znanjem, pravimi stališči in veščinami opremljeni odhajajo novim izzivom naproti.

Ukvarjali smo se z izboljšanjem bralnih tehnik, z razumevanjem prebranega ter nadalje, kako informacije, ki jih vsakodnevno dobivamo, uredimo, spravimo v prave predalčke, da jih lahko po potrebi najdemo in uporabimo. Učenje ni potekalo samo v razredih in ne vedno v takšnih skupinah, kot so jih učenci navajeni – dejavnosti so bile tudi v soboto popoldne, starejši učenci so učili mlajše, učenci so brali s srcem, pravljico je poleg otrok v knjižnici poslušal tudi kužek, v vrtcu so brali pravljico učenci višjih razredov, recept je bilo potrebno dobro prebrati, da je nastala užitna jed, v pouk so se vključevali starši, krajani, izseljenka je pričarala avstralsko popoldne, nastala knjiga receptov za praznovanje, arheologija v šoli, okrogla miza o poplavih v Renčah, posneli smo videospot, ki vabi k branju ...

Precej pozornosti smo namenili tehnikam učenja po različnih predmetnih področjih. Pomemben vidik projekta pa je bila tudi vzgoja mladih v kritične prejemnike informacij, ki znajo ravnati preudarno, misliti s svojo glavo in iskati pravo pot v tem, včasih nepredvidljivem svetu.

Rezultati dela so po prvem letu dobri, zastavljeni cilji doseženi. To so nam, poleg notranjih kazalnikov, potrdili tudi odzivi strokovne javnosti na nekaterih simpozijih o bralnih pismenosti na regijski, državni in mednarodni ravni, kamor so nas povabili, da smo predstavljali svoje primere prakse in načrtano pot, ki jo bomo v prihodnje nadaljevali.

☐ Mojca Saksida
vodja projekta Učenje učenja
OŠ Renče

Najpomembnejša tekmovanja v letu 2013

Pravkar se je v italijanskem Calenzanu pri Frenzah končalo evropsko prvenstvo v umetnostnem kotalkanju, kjer so slovenski kotalkarji ponovno blesteli.

Člani slovenske reprezentance so na evropskem prvenstvu osvojili pet odličij.

Srebrno medaljo v prostem programu in bronasto v kombinaciji je osvojila mlada **Jessica Marka** v kategoriji kadeti, njen uspeh za KK Renče med je mlajšimi mladinci dopolnil **Jan Kerševan** z bronom v kombinaciji. Bronasti medalji v obveznih likih

in v kombinaciji je osvojila **Tanita Kaja Černe** iz Prvačine prav tako med mlajšimi mladinkami. Dve »nehvaležni« četrti mesti je zasedla **Ana Turel**, prav tako četrto mesto je osvojil **Natan Muhič** in peto mesto v kombinaciji **Lana Pregelj**.

Samo v obveznih likih sta tekmovali **Anea Klaut**, ki je zasedla končno deveto mesto, ter **Tamara Kerševan** deseto.

Tekmovanje je potekalo od 2. do 7. septembra.

Pa začnimo od začetka.

V juniju so renški kotalkarji, kot vsako leto, gostovali v hrvaškem Pulju, le da se je tekmovanja tokrat udeležila manjša ekipa, ki je bila kljub vsemu zelo uspešna.

Osvojili so štiri zlate medalje - **Hana Berginc**, **Ivana Štrukelj**, **Vanessa Šuligoj** in **Jessica Marka**, srebrno **Valentina Gorkič** in bronasto **Tim Berginc**. Odlično peto mesto je zasedla **Lea Arčon**. Istočasno se je drugi del ekipe mudil na mednarodnem tekmovanju v Oderzu, kjer so kotalkarji v hudi konkurenci prav tako dosegli pomembne uvrstitve. **Natan Muhič** in **Urška Furlani** sta osvojila srebrni kolajni, **Lana Pregelj** in **Zoja Muhič** sta bili četrti, **Lana Muhič** pa je zasedla sedmo mesto.

Kotalkarji so gostovali tudi na dveh junijskih tekmovanjih v sosednji Italiji na Opčinah, kjer se vsako leto odvija Memorial Sed-

mak Brešan in v Missanu na Memorialu G. Filippini. Še posebej sta bila v Missanu uspešna **Žiga Češnovar** in **Lana Pregelj**, ki sta v močni mednarodni konkurenci osvojila srebrni odličji.

V Domžalah so konec junija tekmovali mlajši kotalkarji, to je bilo tudi njihovo zadnje tekmovanje pred državnim prvenstvom. Na najvišji stopnički so stali **Tim Berginc**, **Hana Berginc**, **Žiga Češnovar**, **Ivana Štrukelj** in **Zoja Muhič**. Srebrno medaljo so osvojili **Ivana Kerševan** Osojnik, **Gal Briški Čoklc**, **Valentina Gorkič**, **Lana Muhič** in **Nika Uršič**. Na tretjem mestu pa sta bili **Urška Furlani** in **Polina Lestan**.

Organizatorji državnega prvenstva so bili, kot že nekaj let zapored, člani KK Renče. Organizacija je kot vedno odlično uspela, niso zaostajali niti uspehi tekmovalcev, kajti kar 53-krat so kotalkarji iz Renč stali na stopničkih. Prvo mesto so si priborili **Hana Berginc**, **Žiga Češnovar**, **Ivana Štrukelj**, **Vanessa Šuligoj**, **Zoja Muhič**, **Natan Muhič**, **Jessica Marka**, **Jan Kerševan** in seveda **Lucija Mlinarič**.

Na drugem mestu so bili **Tim Berginc, Ivana Kerševan Osojnik, rok Fajt, Karin Uršič, Urška Furlani, Vanesa Šuligoj, Tamara Kerševan, Lana Pregelj, Aneja Klaut in Ana Turel.**

Bronaste kolajne pa so se razveselili **Nika Uršič, Gal Briški Čoklč, Valentina Gorkič, Lana Muhič, Urška Furlani, Lana Pregelj, Tamara Kerševan in Ana Turel.**

Kotalkarji tekmujejo v obveznih likih, ki se ocenjuje in razvršča posebej, v kratkih in dolgih programih, ki skupaj predstavljajo prosti program, na koncu se sešteje obe disciplini in se oceni in podeli priznanja še v kombinaciji (obvezni liki in prosti program).

V juliju je **Lucija Mlinarič** skupaj s **Saro Pregelj** kot trenerko, odpotovala v **Kolumbijo** v mesto **Cali**, drugo največje mesto v Kolumbiji, kjer se je udeležila **Svetovnih iger neolimpijskih športov** in bila ena izmed desetih slovenskih predstavnikov, ki so se udeležili iger v najrazličnejših športih. Igre so potekale od 25. julija do 4. avgusta. Dekletoma bodo ostale v spominu kot nepozabno doživetje polno presenečenj, posebnega, nekoliko nevarnega načina življenja v tej državi, predvsem pa dobri organizaciji iger in veliki skrbi za varnost in dobro počutje športnikov. Nekaj enkratnega je zanj tudi otvoritev iger z mimohodom tekmovalcev vseh 89 držav, udeleženk iger na povsem razprodanem osrednjem stadionu. Prvo izmed treh odličij je za neolimpijsko slovensko reprezentanco osvojila prav umeštnostna kotalkarica, **Lucija Mlinarič**, ki je s svojim nastopom pred več kot sedem tisoč gledalci upravičila vlogo kandidatke za odličja. Na velodromu **Alcides Nieto Patiño** je kotalkala izvrstno in se domov vrnila s **srebrno kolajno**. Prehitela jo je le Italijanka, svetovna prvakinja **Debora Sbei**, ki je tudi Lucijina prijateljica in jo je po vrnitvi z onstran luže celo obiskala.

Po svetovnih igrah se je Lucija udeležila še dveh prireditev v Argentini in sicer je bila na Pokalu Argentine v ponovno hudi konkurenci izjemna, druga. Sodelo-

vala pa je tudi na tekmovanju za svetovni Grand prix, kjer je prav tako osvojila srebrno odličje.

Člani renškega kotalkarskega kluba so se poleti udeležili kondicijskih priprav. Na Rogli so se pripravljali tekmovalci, ki so člani slovenske reprezentance, ostali pa so znanje nabirali v Tolminu.

Konec avgusta je KK Renče, kot že vrsto let doslej, gostil tekmovanje imenovano Šport in turizem oz. **WISP**. Udeležili so se ga tekmovalci iz **Slovenije, Italije, Avstrije in Nemčije**. Gostje so v Renče pripotovali v četrtek, 22. avgusta, v petek je potekalo tekmovanje v obveznih likih, v soboto pa v prostem programu. Sledil je družaben zaključek, ki bo, poleg uspešnega tekmovanja, vsem ostal v lepem spominu. To tekmovanje je bilo za vse tekmovalce prava generalka tik pred odhodom na evropsko prvenstvo.

Na svetovnem prvenstvu letos ne bo predstavnik renškega kluba, kajti pot na Tajvan je članici **Luciji Mlinarič** preprečila bolezen. Mlade reprezentante čakata oktobra še dve pomembni tekmovanji na evropskem nivoju - Pokal Evrope in Pokal Interland.

□ **Majda Rusjan, foto: Bogo Rusjan in zasebni arhiv KK Renče**

Dogajanje na Renškem nogometnem igrišču

Ob našem krajevnem prazniku smo veterani nogometnega društva Renče odigrali prijateljsko nogometno tekmo z veterani nogometnega kluba iz po-bratenega Staranzana.

Kljub dobri in atraktivni igri renških veteranov so zmago odnesli domov gostujoči veterani. Tekma je privabila številne ljubitelje nogometa, ki pa niso ostali razočarani. Naše nogometno društvo je tudi aktivno sodelovalo pri izvedbi prireditve ob krajevnem prazniku.

V soboto popoldne pa so svoje vrline pokazali nogometaši mlajših selekcij starih do 14 let. Sestavili so dve mešani ekipi in odigrali zanimivo tekmo.

Prihaja naporen jesenski del sezone, tako za člansko kot za vse štiri ekipe mlajših selekcij. Tudi letos sodelujemo v nogometnih ligah medobčinske nogometne zveze. Vabimo vse, ki bi radi igrali nogomet, da se nam pridružijo na nogometnem igrišču v Renčah

□ **Sandi Saksida, ND Renče**
Foto: MB

VABLJENI
vsi, ki bi radi igrali nogomet

Športno potovanje na Nizozemsko S twirling- mažoretnim društvom Nova Gorica

V Twirling-mažoretnem društvu Nova Gorica smo se že od pomladanskih športnih uspehov intenzivno pripravljale na svetovno prvenstvo na Nizozemskem. In končno je prišel ta težko pričakovani dan za vse tekmovalke.

V začetku avgusta smo se odpeljali na osemnajsturno pot proti Almeru, ki se nahaja blizu glavnega mesta Amsterdama. Bivali smo v prelepem turističnem naselju ob jezeru, kjer so bile race,

gosi zajci, zaljubljeni labodi ter veliko ribičev.

Odprtje svetovnega pokala je bilo še posebej svečano, saj smo se na parketu zbrali tekmovalci iz različnih držav sveta. Največ je bilo Japoncev in Američanov, kjer je twirling še posebej priljubljen in poznan šport. Vse dneve tekmovanja smo preživljale v telovadnici, navijale, spoznavale nove prijatelje ter nestrpnost čakale na svoj nastop. Uspele smo se prebiti v finale in zasedle 6. mesto v skupinski tekmi. Na svetu! Kar je odličen rezultat.

Seveda smo obiskali tudi preču-

dovot Amsterdam. Zanimivo je bilo potovanje z ladjo po kanalih, ki so speljani od morja po vsem mestu. Stavbe ob kanalih plešejo zaradi nestabilnih tal. So visoke in ozke. Vsepovsod so kolesarji, ki med vožnjo celo strmijo v mobilne telefone, zato moraš biti posebej pazljiv. Veliko je turistov, ki si ogledujejo zeleno in rdečo četrt. V zeleni četrti so znani »coffee-shopi«, kjer se kadi trava, v rdeči četrti pa se v izložbah prodajajo dekleta. Tam mi ni bilo lepo, ker je bilo vse zakajeno in smrdeče. Moška stranišča so odprta, kar na

ulici. Še dobro, da smo se skozi ti dve ulici sprehodili zelo hitro. Drugače pa je Amsterdam zelo lepo mesto, polno svobodnih in prijaznih ljudi. To je moje najljubše mesto, kar sem jih do sedaj videla. Ko smo se peljali proti domu, sem videla veliko vetrnic in prostoživeče živine. Športne počitnice sem preživela s prijateljicami, z njimi se še danes skupaj veselimo uspehov, ki smo jih dosegli, in si želimo novih.

□ Gaja Kompara
8.a, OŠ Renče

Odlični dosežki na svetovnem pokalu v twirlingu v mestu Almere na Nizozemskem

Od 7. do 11. avgusta je v mestu Almere na Nizozemskem potekal 7. International Cup 2013 – svetovni pokal v twirlingu. Slovensko reprezentanco je sestavljalo 50 tekmovalk, med njimi 15 članic Twirling-mažoretnega društva Nova Gorica.

Med članicami novogoriškega društva so na Nizozemsko odpotovale tudi štiri učenke OŠ Renče (Sara Kobal, Gaja Kompara, Anastasija Knez in Anika Rijavec) in Manuela Mozetič, nekdanja učenka OŠ Renče, se-

daj dijakinja 3. letnika Srednje ekonomske in trgovske šole Nova Gorica. Članice novogoriškega društva so dosegle izreden uspeh, saj so kar trikrat stopile na najvišje stopničke (dvakrat na prvo in enkrat na drugo), dosegle pa so tudi pet uvrstitev v finale desetih najboljših.

Gaja Kompara, Anastasija Knez, Sara Kobal, Anika Rijavec in Manuela Mozetič so tekmovalle kot članice skupine Pirati, ki je zasedla 6. mesto v konkurenci 13 skupin kategorije »Group B«. Sara Kobal je tekmovala tudi kot članica skupine Duhci, (6. mesto v konkurenci 19 skupin katego-

rije »Team B«), para junior (9. mesto v konkurenci parov v kategoriji »Artistic par B junior«, s Špelo Rozman učenko OŠ Solkan), opravila pa je tudi dva solistična nastopa, kjer je dosegla 18. mesto med 53 tekmovalci (kategorija Artistic twirl B junior) in 41. mesto med 51 tekmovalci (kategorija Solo B junior).

Uspeh društva je rezultat desetletnega načrtnega trenerskega dela na področju twirlinga. Za uspešno delovanje društva pa so zaslužni tudi starši deklet, ki so vedno pripravljeni pomagati pri pripravi raznih prireditev. Članice društva so aktivne tudi na kulturnem področju, saj s svojimi nastopi popestrijo mnogo prireditev. V svoje vrste želijo pritegniti čim več mladih, zato vabijo vse od 4. leta dalje, ki imajo veselje do plesa, gimnastike, akrobatike in vrtenja palice, da se jim pridružijo.

□ Nives Toroš,
predsednica društva

Ani in Jan Rusjan iz Volčje Drage na državnem prvenstvu v sabljanju 2013 v Ljubljani

V soboto 10. maja in nedeljo 11. Maja 2013, je v Ledeni dvorani v Zalogu-Ljubljana potekalo državno prvenstvo v sabljanju 2013.

Tekmovanje je organizirala Sabljaška zveza Slovenije. Iz Sabljaške sekcije Nova Gorica so se tekmovalca udeležili 4 tekmovalci in domov prinesli 4 MEDALJE. **Ani Rusjan** in **Ela Debeljak** sta tekmovali v kategorijah deklice B (1999 in mlajše) in kadetinje, **Jan Rusjan** in **Filip Perko** pa v kategoriji dečki C (2001 in mlajši). V kategoriji kadetinje je Ela Debeljak dosegla drugo mesto (srebrna medalja) in **Ani Rusjan tretje mesto (bronasta medalja)**. V kategoriji deklice B je **Ani Rusjan dosegla drugo mesto (srebrna medalja)**, Ela Debeljak pa 5.mesto. Filip Perko je v močni konkurenci zasedel 5.mesto. Veliko presenečenje in veselje pa nam je pripravil **Jan Rusjan**, ki

Nova Gorica 29. Septembra, 14. Mednarodni turnir v meču 2013, Jan (desni) v napadu

je prvič sabljal na državnem prvenstvu in v kategoriji dečki C dosegel prvo mesto ter v Novo Gorico prinesel zlato – postal je državni prvak v kategoriji dečki C za leto 2013.

Zadnji teden počitnic od 25. avgusta do 1. septembra 2013, sta se Ani Rusjan in Jan Rusjan udeležila poletnih priprav na novo sabljaško sezono. Priprave so potekale v Italiji in sicer v Forni

di Sopra pod vodstvom in trenerji iz sabljaškega kluba v Vidmu. S treningi sabljanja v sezoni 2013/2014, so začeli 16. septembra v telovadnici v Ločiniku (Lucinico) v Italiji.

TR

Ani v elementu, Koper

Med trenerjema: levo Ani, desno Jan

Ani (Z napisom RUSJAN SLO) v Novi gorici

Ani (četrta z leve) si deli tretje mesto

Poletje v športnem društvu Partizan Renče

Po zaključku pouka in težko pričakovanih poletnih počitnicah je osnovna dejavnost (treningi skupin, tekme, priprave na tekme) za teden dni zamrla.

Počitek je prišel še kako prav predvsem nam trenerjem in vaditeljem, saj smo ga po izredno uspešni sezoni potrebovali. Zadnje dneve junija pa so se že začeli vrstiti klici staršev, ki so spraševali kdaj bodo zopet oživila orodja v telovadnici. Tako smo tudi letos pripravili program **Partizančkove počitnice**, ki se ga je udeležilo 35 otrok. Program je zajemal osnovno dopoldansko varstvo v času službe in športne ter ostale aktivnosti. Otroci so tako dva tedna preživeli v telovadnici in okolici Renč kjer so raziskovali znane in manj znane predele našega domačega kraja. Veliko

so tudi telovadili in se marsikaj zanimivega in življenjsko uporabnega tudi naučili. Konec junija in v začetku meseca julija smo se ob prvem lepem vremenu zapodili na bazen v Novo Gorico in izpeljali **plavalni tečaj** za najmlajše cicibane. Plavanja se je letos zaradi muhastega vremena udeležilo manj otrok kot v preteklih letih. Vseeno pa smo z obiskom zadovoljni, predvsem pa ponosni, saj so vsi otroci na tečaju splavali. Program **gimnastične počitnice** je potekal letos dvakrat tedensko v popoldanskih in večernih urah. Treningi so potekali večinoma na stalno postavljenem orodju. Nekateri fantje pa so se pripravljali na mednarodno tekmo v skokih na trampolinu na Češkem, ki jih čaka v sredini oktobra. Ob zaključku poletja smo se odpravili še na počitnice in priprave

v **Premanturo**. Taborjenja se je udeležilo 24 članov društva. Kot že nekaj let zapored smo v kamp odpeljali nekaj opreme za vadbo. Velika pridobitev in dobrodošla novost v kampu je napihljiva akrobatska steza na kateri smo pridno trenirali vsak popoldan in se naučili veliko novih elementov. Na letovanju smo se imeli zelo lepo v družbi prijateljev iz ostalih društev,

zato smo si obljubili, da se po letu dni zopet srečamo. Program poletnih dejavnosti smo pripravili in vodili **Boris Pregelj, Jurij Arčon, Alenka Šink Mihelj, Nives Bizjak, Melita Bastjančič in Nea Čotar**.

Več na <http://www.sd-partizan-rence.si/>

☐ Tekst in foto: Boris Pregelj

Kako je Dečko določal državno mejo

Mlajši domačini iz Renč in okoliških krajev so morda kdaj slišali za Dečkota in njegove prigode, nekoliko starejši pa smo ga tudi osebno poznali. Stanoval je na Placu v Renčah in bila sva bližnja sosed.

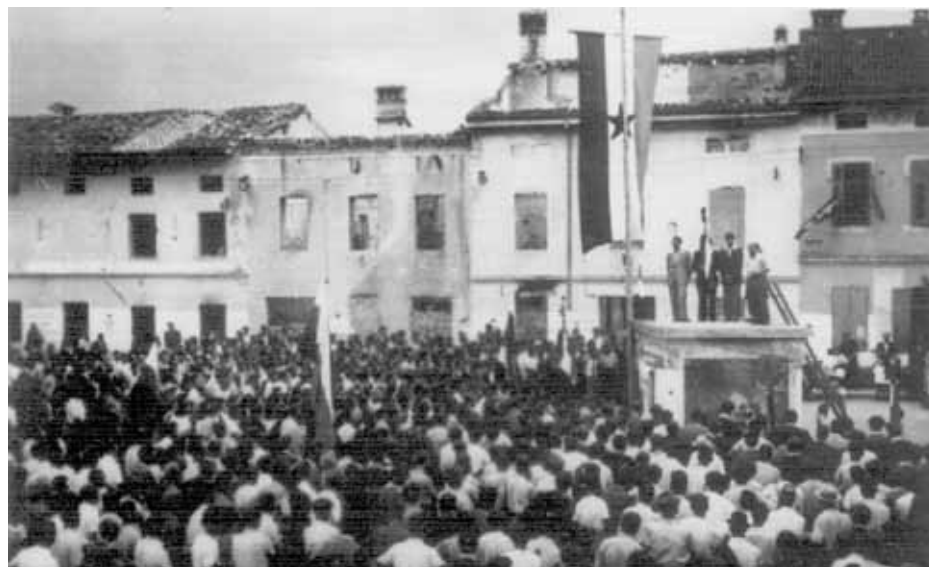
Dečko (Franc Špacapan) je slovel kot neprekosljiv duhovitež in šaljivec. Po izobrazbi je bil gradbeni tehnik, med ljudmi pa se je uveljavil kot zelo bister in sposoben strokovnjak. Vsaj toliko kot tehnično risanje in praktično graditeljstvo pa je častil vinsko kapljico in dobro šalo. Za njim je ostalo veliko večno zelenih dovtipov, med njimi tudi o tem, kako je v okolici Renč postavljala državno mejo med Jugoslavijo in Italijo.

Bilo je v zapletenem času kmalu po drugi svetovni vojni. Ljudje so pričakovali stvarno priključitev Primorske k Jugoslaviji, vendar ne vsi na enak način. Razmejitvene zgodbe so Dečkota navdahnile z dobro idejo. Z znanecem sta se nemudoma odpravila med vinorodne zaselke naših vasi. S seboj sta vzela tudi nekakšne načrte oz. mape in označevalne količke. Ko sta merila, gledala papirje in postavljala količke, so postali ljudje radovedni. Dečko jim je zaupal, da ga je poslala zavezniška razmejitvena komisija,

ker bo bodoča državna meja potekala prav mimo njihovih hiš in posestev. Marsikomu se njegova pripoved ni zdelala sumljiva, saj so ga poznali kot gradbenika. Lastnici hiše, ob kateri je začel svoj »posel«, je razložil, kaj določa razmejitvena črta. Njihova hiša bo spadala pod Italijo, hlev, njive in gospodarsko poslopje pa pod Jugoslavijo! Ženska je ob tem osupnila, kričala je, da to ni prav in na koncu moledovala, naj vendar premakne količke. Dečko je po napornem »prepričeva-

nju« količke vendarle premaknil, gospa pa tudi ni skoparila s hvaležnostjo. Tistega dne in še nekaj naslednjih Dečko in kolega nista bila ne žejna ne lačna. Vsem prebivalcem po vrsti sta seveda ustregla, dokler se ni našel nekdo, ki je povprašal oblasti na občini, kako je s tem. Ne ve se čisto natančno, katero srečanje se je nato za Dečkota končalo bolj neugodno: z miličniki in sodnikom ali pa doma z ženo Francko ...

▣ Radivoj Pahor

RECEPTI NONE 'NATE

V tokratni številki našega časopisa smo se odločili, da bomo predstavljali razne kuharske recepte. Tokrat bo to JEGERMAISTER.

V večji steklen kozarec za vlaganje nalijemo 5 litrov žganja (tropinovec ali sadjevec) ter postopoma nabiramo in dodajamo rožice. Listov pest, cvetov deset ali dvajset in majhno peščico plodov. Kozarec mora biti vedno pokrit, da tekočina ne izhlapeva. Vedno, ko dodajamo rožice, z leseno žlico še premešamo. Rastline morajo biti oprane in osušene. Jeseni, ko rožice prenehajo dodajati, pustimo še 14 dni, vmes pa občasno premešamo. Glede na to, da rastline popijejo nekaj alkohola, ga postopoma dolijemo še kakšne ½ litra. Kozarec naj ne stoji na vročem soncu ali premočni vročini.

Izdelava: žganje precedimo najprej skozi cedilo, nato še enkrat skozi gazo. Na 1 l žganja vzamemo ½ kg sladkorja in ga v večji posodi karameliziramo. Ko lepo porjavi, zalijemo s prekuhano vodo (na ½ kg sladkorja ½ l vode), pustimo da zavre in se sladkor razpusti, nato odstavimo in ohladimo.

Dolijemo še žganje, premešamo in pustimo stati kakšno uro, nato Jegermaister nalijemo v čiste steklenice.

Minister za zdravje opozarja: prekomerno uživanje alkohola škoduje zdravju!

▣ Renata Tischer

Obvestilo o obveznem zatiranju ambrozije

Strip: Nina Bric 18/13

Obveščeni smo bili, da se na kmetijskih in nekmetijskih površinah opazja vedno več pelinolistne ambrozije, ki je v tem času v fazi cvetenja. Cvetni prah te rastline je močno alergen in povzroča težave pri številnih ljudeh.

Na podlagi 73. člena Zakona o zdravstvenem varstvu rastlin (Ur.l.RS, št.62/07 – UPB in 36/10) je bila izdana *Odredba o ukrepih za zatiranje škodljivih rastlin iz rodu Ambrosia*. Po tej odredbi je posebno nadzorovano območje celotno ozemlje Republike Slovenije.

Imetniki zemljišč **morajo** na zemljišču, na katerem rastejo škodljive rastline iz rodu Ambrosia, z namenom preprečevanja širjenja in za zatiranje škodljive rastline izvesti naslednje ukrepe:

Odstraniti škodljive rastline s koreninami vred ali odstraniti njihov nadzemni del na način, da se škodljiva rastlina v tej rasti dobi ne obraste več;

Opraviti nadaljnja redna opazovanja zemljišč v rasti do konca.

Nadzor izvajanja ukrepov iz te odredbe izvaja fitosanitarna inšpekcija.

Prosimo, da navedeno vzamete na znanje in v primeru, da kot imetnik zemljišča opazite

omenjeno rastlino, v skladu z navodili nemudoma ukrepate.

Dodatne informacije lahko dobite tudi na spletni strani Občine Renče-Vogrsko <http://www.rence-vogrsko.si/>.

Prijave najdb rastišč ambrozije, kjer imetniki zemljišč niso ukrepali, lahko oddate pri fitosanitarni inšpekciji, Inšpektorat RS za kmetijstvo, gozdarstvo in hrano, enota Nova Gorica 05/335 11 25.

Šumijo gozdovi zeleni

Ob besedi gozd pomislimo na visoka in mogočna drevesa, ki se z zelenimi krošnjami dotikajo eno drugega. Pomislimo na tišino in mir, ki nas obdajata, ko vstopimo v gozd.

Na ptičje petje, ki odzvanja nekje nad nami. In vse to je gozd. Tiha oaza, ki nudi dom nešteto rastlinskim in živalskim vrstam.

V Sloveniji se ponašamo z velikim številom gozdov. Velikokrat jih poimenujemo za naše naravno bogastvo in marsikatera država nam to lahko zavida. Kljub vsemu pa te naravne danosti ne znamo spoštovati. V gozdovih ne vidimo zaklada, ki bi ga morali ohranjati in ne spreminjati po svoji volji. Na gozd prevečkrat gledamo kot na neizkoriščeno površino, ki nam bo prinesla dobiček. Les na trgu dosega vedno višje cene. In visoko ceno morajo tako plačati tudi naši gozdovi. Drevesa, ki so tu rasla več desetletji, so zdaj v nekaj minutah mrtva. Za njimi pa ostajajo groteskne podobe razdejane pokrajine. Človek v boju za denar zopet pušča ob strani naravne zakone.

Vse bolj opažam širjenje golosekov, ki sicer načeloma niso dovoljeni, a se v določenih primerih vseeno izvajajo. Tako so posekana

Sporočilo za javnost

celotna pobočja in ravnine, na njih ni niti enega samega drevesa. Za tistimi, ki gozd sekajo, ostaja pusta krajina, posejana s posekanimi debli. Po mojem mnenju bi moral vsak, ki opravi golosek, hkrati zasejati tudi nova drevesa. Posekana območja se sicer spet zarastejo, a tu zraste sekundarno rastje, ki ga sestavljajo manjša drevesa. Najbolj invazivna od vseh pa je seveda akacija. To drevo je k nam prišlo iz Afrike in se je, zaradi primernih pogojev, razširilo. Ta vrsta drevesa počasi, a vztrajno zamenjuje avtohtono rastje. Gozdovi nudijo zavetje različnim živalskim vrstam. Nekatere vrste ptic, še posebej sove, gnezdi v duplih dreves. Manj kot je starih dreves, manj je bivališč zanje. Poleg tega drevesa preprečujejo erozijo prsti, izboljšujejo kakovost tal, čistijo zrak in blagodejno delujejo na naše počutje. Gozd torej poseduje veliko pozitivnih lastnosti, ima pa to smolo, da je gospodarsko pomemben za ljudi. Dokler bodo ljudje v njem videli le zaslužek, bodo gozdove neusmiljeno krčili. Gozd pa ne bo nikoli več enak. Ko se bomo naslednjič odločili posekati drevesa na našem delu gozda, se spomnimo na naše potomce. Tudi oni si zaslužijo uživati v senci gozdnih dreves, ki so že leta neme pričane naših nepremišljenih dejanj.

▣ Anja Bunc

E-transformer ozaveštil dobro tretjino Slovencev o pravilnem ravnanju z E-odpadki in odpadnimi baterijami

Ljubljana, 18. julij – ZEOS d.o.o., ki v imenu proizvajalcev in uvoznikov EE opreme kot skupna shema ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo (OEEO) ter shemo ravnanja z odpadnimi prenosnimi baterijami in akumulatorji (OPBA) izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz Uredbe o ravnanju z OEEO in OPBA, v okviru projekta LIFE+ izvaja zbiralno ozaveščevalne akcije po slovenskih občinah in šolah. V ta namen so izdelali prav posebno promocijsko vozilo t.i. E-transformer, ki je obiskal že več kot 54 občin in 200 šol ter vrtcev. S svojo vsebino je preko multimedije in razstavnih eksponatov na zanimiv način ozaveštil otroke ter ostale občane o pomembnosti pravilnega ločevanja elektronskih naprav in odpadnih baterij. Tako se je v desetih mesecih s pomočjo E-transformerja, s pomembnostjo pravilnega ravnanja z OEEO in odpadnimi baterijami, seznanila več kot 1/3 prebivalstva Slovenije oziroma kar 271.453 gospodinjstev, ki so imeli možnost ogleda E-transformerja. Seznanili so se tudi s pravilno oddajo tovrstnih odpadkov.

Ključni podatek je, da so v času akcije od septembra lansko leto do maja letos zbrali več kot 4.857 ton OEEO in 68 ton OPBA. Projekt LIFE+ »ODLOČUJ« sofinancira Ministrstvo za kmetijstvo in okolje ter Evropska komisija s fundacijo LIFE+. Namen projekta je širiti informacijo o pomembnosti ločevanja E-odpadkov in odpadnih baterij, možnostih njihovega oddajanja v zbiralnice in spodbuditi končne potrošnike, da spremenijo vedenje in dejansko začnejo tovrstne odpadke ločevati v kolikor jih še ne. Pobuda za projekt je prišla s strani Republike Slovenije, ki je na podlagi Direktive 2002/96/ES Evropskega parlamenta in sveta o odpadni električni in elektronski opremi z dne 27.1.2003, v letu 2006 sprejela Uredbo o ravnanju z OEEO (Ur. l. RS 107/06). Ta določa pravila ravnanja s temi odpadki z namenom preprečevanja nepravilnega odlaganja ali neustreznega recikliranja in predelave. Z namenom zadovoljitve te Uredbe so pričeli z aktivnim ozaveščanjem ljudi z E-transformerjem ter izvajati brezplačne zbiralne akcije OEEO in odpadnih baterij. Izdelali so tudi zbiralnice za odpadne baterije, sijalke in male aparate ter jih postavili na več kot 170 šolah. Ljudje se morajo zavedati, da je možno e-odpadke kvalitetno obdelati, torej »transformirati« v nove proizvode, ohranjati

naravno okolje in varovati naravne vire. Slogan akcije ODLOČUJ! Sam po sebi sporoča ODLOČI SE in LOČI e-odpad.

Akcija se je pričela izvajati lansko leto v mesecu septembru in se bo zaključila prav tako v septembru letos. S pomočjo otrok v šolah, mladih in odraslih so v sedmih mesecih zbrali 437 ton OEEO in odpadnih baterij. Zbiralne akcije so organizirali na 200-ih osnovnih šolah in tako ozaveštili preko 66.000 otrok. »Ciljna skupina projekta so mladi, saj so oni nosilci osveščenosti na dolgi rok. Popravljamo okolje za nas, ki smo tu in ga pripravljamo za njih, ki še pridejo,« je dejal direktor podjetja Zeos, Emil Šehić.

E-transformer je zdaj obiskal že več kot 54 občin in z vidika učinkovitosti zbiranja velja izpostaviti vzhodno Slovenijo. Koroška, Štajerska in Pomurska regija so nedvomno področja z največjo zbrano količino OEEO. V veliki ozaveščevalno zbiralni akciji »E-odpadke ločuj in okolje varuj«, ki je potekala na Pomurskem je sodelovalo kar 24 šol in preko 70.000 prebivalcev iz 18 občin, ki so skupaj uspeli zbrati preko 230 ton tovrstnih odpadkov.

Cilj za leto 2016 je zbrati 45 % od količin E-opreme od količin danih na trg v preteklih 3 letih, za leto 2020 pa kar 65 %. Družba ZEOS je v letu 2012 zbrala 5,6 kg OEEO na prebivalca RS oz. 41,3 % glede na količino, dano na trg. Uspešnost posameznih regij v Sloveniji lahko spremljate na EKO semaforju na njihovi spletni strani (<http://life.zeos.si/sl/dogodki/eko-semafor.html>).

Projekt se približuje h koncu, saj se bo zaključil v mesecu septembru. Do takrat si bodo lahko E-transformer ogledali še številni obiskovalci. V načrtu imajo obiskati še več kot 30 občin. Do zdaj se je projekt izkazal kot uspešen in organizatorji so nad odzivom, ki je nad pričakovanji navdušeni. »Odziv šol glede zbiranja odpadkov je bil nad vsemi pričakovanji, zato smo tudi najboljše šole nagradili vsem pa se seveda tudi zahvaljujemo za sodelovanje, « je še dodal Šehić.

Dodatne informacije:
<http://life.zeos.si/>

NAGRADNA KRIŽANKA "KONJENIKI"

SESTAVIL: BORIS ARČON	SPOJINA KALCITA IN OGLJIKA	PRIMEK IN IME LETA 1969 UBITEGA KONGOSKEGA POLITIKA	ZNIZAN TONE	TEDENSKA TRIBUNA	TOVARNA V CELJU	REGIJSKA RAZVOJNA AGENCIJA	PREVARANTKA	MADŽAR. MOSKO IME	STROJ ZA VTEPANJE	ZASELEK V RENČAH																						
OPRAVILO PRI PRIDELAVI VINA																																
ZGODOVINSKO MESTECE PIRIBRU (SLAVKOV)																																
LUKA MODRIČ			NADZORNI SVET	BIVŠI ŠVICAR. SMUČAR(URS) GRŠKA CRKA																												
MESTO V ZAHODNI ITALIJI						ANGLEŠKI PESNIK (ALEXANDER)																										
MESTECE NA TIROLSKEM					GOSPODAR. RAZSTAVIŠČE	OTOK OB IRSKI ŠVICARSKI DRAMATIK																										
JOLANDA BERTOLE			ŽELATINA IZ ALG RUSKO Ž. IME					LJUBLJANA DEL KONJ. OPREME																								
ZEVSOV SIN, SODNIK V PODZEMLJU				S. AMERIŠKI MALI MEDVED GL. MESTO OREGONA																									OSCAR WILDE			
VPISANJE					RIMSKI NOG. KLUB BLAZINA ZA JUDO																											
MERA ZA ZLATO						NEON	NEKO. NEM. TOVARNA AVTOMOBILOV SMER CESTE																									
HITRA GRŠKA TEKAČICA								KONJSKI SAMEC	VRV ZA VODENJE KONJA	SPLAVARSKI DROG	LETICIA CALDERON	VERDJEVA OPERA	OBLIKOVAL KRŠE		JAPONSKA JED	PREBIVALKA IRANA, IRANKA																
ENAKI CRKI			HITRO HLAPLJIVA TEKOČINA ORANJE					DEL. KONJ. OPREME, BRZA TALJU						NEKDANJI KOPRSKI NOGOMETAS, TOJO	FINSKI SMUČAR. SKAKALEC (JANNE)	SIJAJ, LESK																
KRŠČAN. ZAKRAMENT						ZANIMIVOST RIMSKA STIRI										ČASOVNA ENOTA																
ICIKA, KRAVICA				PRIMORSKI KANTAVTOR MEF (DRAGO)						PRIDELO-VALEC LUKA	SAPA, DIH ANGLEŠKO Ž. IME					IGRA NA 64 POLJIH JEZERO V TURČIJI																
KOS, SESTAVINA				VRBA ŽALUJKA				KEMUSKA SPOJINA, SESTAVINA ŽVIL																								
																																
										TOK, TULEC																				OSEBNI ZAJEMEK LOJNA BULA	ENAKA ŠUMNIKA	
										KERSNIKOV ROMAN																					ARČON IZTOK BIVŠI KOŠARKAS ČOŠIC	
										EGIPT. BOG SONCA IN NEBA																						
										EDVARD MOZETIČ																						
										PRIPOMOČEK ZA JEŽO																						
										DEL. KONJ. OPREME																						
										PRENOS MOČI S POGON. STROJA																						
																																REKLO

slovarček: POPE, IMST, AAL, DRNAČ, ALTIN, GRIVAS

Nagradna križanka »Konjeniki«

Gesla iz križanke vpišite v priloženi kupon in ga pošljite do **15. novembra 2013** na naslov: OBČINA RENČE-VOGRSKO, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga s pripisom »Nagradna križanka«. Med pravnimi rešitvami bomo izžrebali tri nagrajence.

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Za izžrebance križanke KONJENIKI člani Konjeniškega kluba podarjajo vožnjo s kočijo ali ježo na konju, po dogovoru. Izžrebanec lahko nagrado prenese na družinskega člana ali prijatelja. Za žrebanje sta dovolj gesli iz fotografij.

Rekreacija za odrasle

Postani aktivna, aktiven! Pridruži se programu rekreacije za odrasle Športnega društva Partizan Renče.

Izvajali bomo vaje za lepe noge, čvrsto zadnjico, napet trebuh, raven hrbet, boljšo držo. Ne bomo pozabili tudi na vaje za mišice rok in ramenskega obroča. Vadba je namenjena tako ženskam kot moškim, saj je vadba pestra, zanimiva in družabna. Novost je vadba osnov Pilatesa in vadba na veliki žogi »fit-ball«. Vadba poteka v prijetnem vzdušju ob glasbi.

VABLJENI

Z redno telesno aktivnostjo znižamo krvni tlak, slab holesterol, krvni sladkor, uredimo prebavo. Z vadbo bomo povečati splošno telesno pripravljenost, pridobili na vzdržljivosti, moči, gibljivosti, ravnotežju in koordinaciji. Telesna aktivnost pa ima tudi pozitiven učinek na mentalno zdravje in dobro počutje. Telo nam bo za to hvaležno.

Vadba bo potekala dvakrat tedensko ob torkih in četrtek od 19.00 do 20.00 v telovadnici OŠ Renče pod vodstvom vaditeljice športne rekreacije odraslih Nives Bizjak. VABLJENI!

☐ ŠD Partizan Renče

POPRAVEK

V članek »Lepo nam je, kjer smo doma« iz prejšnje številke občinskega lista, se je prikradla neljuba napaka. Na razstavi renških ustvarjalcev je Mojco Rusjan na klavirju spremljala pianistka KARIN KLAUT in ne Nina, kot je bilo napačno zapisano. Za napako se iskreno opravičujemo

Karin Klaut

Objava reklamnih oglasov

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase

Cenik reklamnih sporočil:

2 strani	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(cene so brez DDV)

Pri večkratnih zaporednih objavah velja popust:

3 zaporedne objave	5%	popusta
4 do 7 zaporednih objav	8%	popusta
8 do 11 zaporednih objav	10%	popusta
12 zaporednih objav	12%	popusta

Oglasi morajo biti pripravljeni v formatu EPS, Ai ali v visoko resolucijskem PDF-ju, v CMYK barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi ter tekst v krivuljah.

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem glasilu je potrebno dostaviti na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom "ZA OBČINSKO GLASILO".

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«
- Fotografije naj bodo v formatu: JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta
- Tekst in fotografije naj bodo podpisane
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Pripone«

Rešitev nagradne križanke "SOSEDNJE OBČINE" iz junijske številke:

Vodoravno: MIREN KOSTA, ARISTOKSEN, RIOS, LA, SJ, IGLE, OBOTE, BAIN, SETEV, OTT, NE, ANI, RO, SAJOVIC, SR, TS, MENA, K, TOPLICE, IKA, RAŠ, OR, SOBANA, KARANSTEN, TEKSTILEC, ASTROSKOP, OMO, JAJCE, TI, AVA, KAS, EL, HI, ARARAT, ŠEMPETER, GI, VRTOJBA, ION, AM, LEA, BAR, RAO, KROŽNIK, ANKETAR, CA, MILO, ASKAR, SANIRANKA, MIAS, VŽIGAČ, REVANŠA, ARI, TRA, DAR, NUK. Gesla: MIREN KOSTANJEVICA, NOVA GORICA, ŠEMPETER VRTOJBA..

S U D O K U

L	E		G		A
		K		L	
	C	A	E		L
K	O		A		
			L	C	
			G		K W
	C		O	A	G
			W	E	
G		A			O R

Ključna beseda: OKRWGELCA

avtor Roland Tischer

Nagradni kupon za križanko
»KONJENIKI«

Nagradni
kupon

geslo:

.....

.....

.....

ime in priimek:

.....

naslov:

.....

telefon:

odreži in pošlji

Nagrajenci za pravilno rešitev križanke »SOSEDNJE OBČINE«

Izmed 15. prispelih odgovorov so bili izžrebani:

1. **Franica Jež**, Martinuči 12, 5292 Renče
2. **Barbara Komic**, Vogrsko 64/e, 5293 Volčja Draga
3. **Han Vuga-Gregorič**, Volčja Draga 30/a, 5293 Volčja Draga

Nagrade lahko dvignejo v pisarni Avtošola MARUS, Trg 21, 5292 Renče

Občinski list - uradno glasilo OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov je 1350 in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga, Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo:

Vladimira Gal – glavna in odgovorna urednica, Boris Arčon, Alenka Gregorič, Nataša Podgornik, Bogo Rusjan, Renata Tischer in Katjuša Žigon

Oblikovanje in grafična postavitve:

Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Tiskarna Premiere d.o.o.

Datum izida glasila: 10. oktober 2013

Krajevna skupnost
GRADIŠČE
nad Prvačino

Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče in Društvo Gradiškovci

vabita na

ČETRTEI POHOD PO GREGORČIČEVI POTI

SOBOTA, 12. 10. 2013 ob 9.30

- od 9.00 dalje prijava udeležencev pri prvi spominski tabli ob spomeniku renškim zidarjem v Renčah
- ob 9.30 začetek pohoda iz Renč mimo Oševljeka na Gradišče do Gregorčičevega hrasta na Cinkovcu s povratkom do Arčonov

V KULTURNEM SPOREDU NA GRADIŠČU IN OB POTI SODELUJEJO:

Moški pevski zbor Provox, Moški pevski zbor Franc Zgonik Branik, krajani Renč in Gradišča

- po pohodu bo na Placu pri Arčonih

PEVSKO SREČANJE,

kjer bomo ljubitelji petja prisluhnili pevcem

**Moškega pevskega zbora Franc Zgonik Branik in
Moškega pevskega zbora Provox.**

V primeru dežja pohod odpade.

GREGORČIČEVA POT

SPOMINSKA IN SPREHAJALNA POT SIMONA GREGORČIČA
Renče - Gradišče nad Prvačino

Vseslovenska ZELEMENJAVA – zelena menjava

Gibanje »Zelemenjava« je v soboto, 21. septembra, na dan krajevnega praznika Bukovice-Volčje Drage prevzelo tudi naše občane.

Pred Kulturnim domom v Bukovici so se zbrali vrtničkarji, ljubitelji narave in zdrave prehrane ter izmenjevali oz. med seboj delili domače pridelke, marmelade, sirupe,

semena, sadike, gobe, čaje, zelišča, recepte in nasvete. Odziv je bil nad pričakovanji, energija menjalcev pa neverjetna. Vzdušje je bilo zelo sproščeno in solidarno, menjalo se je tudi polno vrečko paprik za nekaj semen. Ljudje so izdelke, ki jih niso zamenjali, kar podarili. Tako se je napolnil tudi dobrodelni zabojček in ta je takoj po dogodku razveselil mlado mamico samo-

hranilko in njene tri otroke, ki si želijo imeti v svoji zeleni ogradi. Menjalci so pridobili veliko več kot le pridelke in semena - dobili so veliko novih prijateljev, dobrih nasvetov in si obljubili, da »Zelemenjava« vsekakor mora postati redni dogodek v naših krajih.

▣ Tekst in foto: Amela Talič

Naslov za pošiljanje prispevkov za občinski list: obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom: Za Občinski list.